

Znovuvzkříšení

Said Nursi

Znovuzkříšení

Autor:

SAID NURSI

Původní název:

Haşir Risalesi (Çekçe)

Nakladatelství:

REJHAN

Odpovědný vydavatel:

Lucie Bakis

Úprava titulní strany:

Abdullah Branković

Tisk:

IMAK OFFSET

Yenibosna / Istanbul

Türkiye

00902126564997

Copyright © by IK REJHAN 2017

All rights reserved

Rejhan Publication

ul. Iganska nr, 24 04-087, Warszawa

ul. Sarači, 77/1, Morića han, Sarajevo

info: lucie_bakis@yahoo.com

ISBN 978-80-270-0853-7

Bediuzzaman
Said Nursi

Znovuvzkříšení

Praha, 2017

Desáté Slovo

ZNOVUVZKŘÍŠENÍ A POSMRTNÝ ŽIVOT

POZNÁMKA

Důvodem mého psaní těchto pojednání formou metaphor, podobenství a příběhů je ulehčení chápání a dokázání, jak jsou racionální, příslušné, opodstatněné a logické pravdy islámu. Význam příběhů je v pravdách, ze kterých jsou vyvozeny. Každý příběh je jako poznámka ukazující na svou konečnou pravdu. Tudíž nejsou falešnými pohádkami, ale skutečnými pravdami.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَانْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

„Ve jménu Boha Milosrdného, Slitovného!“

„Pohlédni tedy na stopy milosrdenství Božího, pohlédni, jak zemi oživuje po smrti její. A On věru je ten, jenž mrtvé k životu přivádí, vždyť On věci všech je mocen.“ (30:50)

Bratře, přeješ-li si rozpravu o znovuvzkříšení a posmrtném životě jednoduchým a srozumitelným jazykem, přímočaře, pak naslouchej následujícímu porovnání, společně s mou vlastní duší.

Jednou dva muži cestovali krajem tak nádherným jako ráj (tím krajem máme na mysli svět). Rozhlížejíce se kolem viděli, že každý ponechal otevřené dveře svého domu a obchodu a nehlídal je. Peníze i veškerý majetek byly snadno dosažitelné, aniž by si na ně kdokoli dělal nároky. Jeden z cestujících se chopil všeho, co se mu zalíbilo, ukradl to a přivlastnil si to. Následující své chutě, páchal všechna možná bezpráví a sprostoty. Nikdo z kraje se ho nepokusil zastavit. Ale jeho přítel mu řekl: „Co děláš? Budeš potrestán a já budu zatažen do neštěstí s tebou. Veškerý zdejší majetek patří státu. Lidé z tohoto kraje, včetně malých dětí, jsou vojáky nebo vládními služebníky. Nezasahují jenom proto, že jsou momentálně v civilu. Ale zákony jsou zde přísné. Král nainstaloval všude telefony a všude má své agenty. Pospěš si a dej vše do pořádku.“

Ale hloupý muž řekl ve své neústupnosti: „Ne, to není státní majetek, náleží nějaké nadaci a nemá jasného nebo viditelného vlastníka. Každý ho může používat, jak potřebuje. Nevidím žádný důvod, proč bych si měl odříci tyto nádherné věci. Neuvěřím, že někomu náleží, dokud jej nevidím na vlastní oči.“

Takto pokračoval ve své řeči nenechaje se vyvést z míry a odehrála se mezi nimi vážná diskuze.

Nejdříve řekl hloupý muž: „Kdo je zde králem? Nevidím ho,“ a na to jeho přítel odpověděl:

„Každá vesnice musí mít svého starostu, každá jehla musí mít svého továrníka a umělce. A jak víš, každé písmeno musí být někým napsáno. Jak by tedy tak velice řádné království nemělo mít vládce? A jak by takové bohatství nemělo vlastníka, když každou hodinu přijíždí vlak¹ naplněn vzácnými a uměleckými dary, jako by přijížděl z říše nespátrného? A všechna oznámení a provolání, všechna razítka a známky nalezena na zboží, všechny mince a vlajky vlající na každém rohu království – cožpak nikomu nepatří? Vypadá, že si málo studoval cizí jazyky a nejsi schopný číst toto islámské písmo. A navíc se odmítáš zeptat těch, co jej číst umí. Nyní pojď, nech mne přečíst ti královu vrchní vyhlášku.“

Hloupý muž na to ostře odpověděl: „Dobře, předpokládejme tedy, že je zde král. Jak mu uškodí, použiji-li maličkou část z jeho bohatství? Zchudne tím jeho pokladnice? I kdyby, nevidím nic připomínající vězení nebo trest.“

Jeho přítel odpověděl: „Tento kraj je polem manévru. A navíc je výstavou jeho báječného královského umění. Může být považován dočasným

¹ Naznačuje roční cyklus. Vskutku každé jaro je vozem plným zásob ze světa nespátrného.

hospicem postrádajícím základy. Nevidíš, že každý den přijíždí jedna karavana a jiná odjíždí a mizí? Neustále je to zde naplňováno a vyprazdňováno. Brzy bude celý kraj změněn a jeho obyvatelé odejdou do jiné a trvalejší říše. Tam bude každý buď odměněn, nebo potrestán podle toho jak zaslouží.

Proradný hloupý muž vzdorovitě odsekl: „Tomu nevěřím. Je možné, aby celý kraj zmizel a byl přemístěn do jiné říše?“

Jeho věrný přítel odpověděl: „Jelikož jsi tak tvrdohlavý a vzpurný, pojď, nech mě, abych ti dokázal dvanácti dostupnými důkazy, z nespočítatelných, že existuje Nejvyšší Soud, říše odměny a štědrosti a říše trestu a věznění, a že stejně jako je tento svět vyprazdňován každý den, tak také nastane den, kdy bude zcela vyprázdněn a zničen.

PRVNÍ POHLED

Je vůbec možné, aby v království, a navíc tak okouzlujícím jako je toto, nebylo odměny pro poslušně sloužící a trestu pro vzpurné? Odměna a trest zde nejsou zřejmé, proto musí být Nejvyšší Soud někde jinde.

DRUHÝ POHLED

Podívej se na uspořádání a správu království! Viz, jak je každý, i ten nejchudší a nejslabší, zaopatřován dokonalou a báječnou obživou. O nemocné je nejlépe postaráno. Královská a chutná jídla, nádobí, šperky osázené ozdoby, vyšívané oděvy, vynikající hostiny- vše je zde k nalezení. Viz, jak každý věnuje

patřičnou pozornost svým povinnostem, kromě hloupých jako jsi ty. Nikdo nepřekročí své hranice ani o kousíček. Nejlepší z lidí jsou zapojeni do skromné a poslušné služby se strachem a údivem. Vládce království tedy musí být ohromně štědrý a mít všezahrnující slitování, stejně jako ohromnou důstojnost, povýšenou děsivost a čest. Štědrost vyžaduje velkorysost, slitování se neobejde bez dobročinnosti, hrůznost a čest jsou podstatné pro potrestání neposlušných. Ale ani tisícina toho, co vyžaduje takováto štědrost a hrůznost, není k vidění v této říši. Utlačovatel si uchovává svou sílu a utlačovaný své ponížení, když oba odchází a stěhují se z této říše. Jejich záležitosti jsou poté ponechány stejnému nejvyššímu soudu, o kterém mluvíme.

TŘETÍ POHLED

Viz s jak ušlechtilou moudrostí a správou jsou záležitosti řízeny a s jak skutečnou spravedlností a rovnováhou jsou jednání vykonávána! Moudrá politika žádá, aby ti, kteří žádají ochranu pod křídly státu, dostali přízeň, a spravedlnost vyžaduje, aby byla zachována práva jedinců, tak, aby neutrpěla vznešenost státu. Ale v tomto kraji není naplněna ani tisícina z požadavků takovéto moudrosti a spravedlnosti. Například, hloupí lidé jako jsi ty, většinou opustí tuto říši nepotrestáni. Takže opět říkáme, záležitosti jsou odloženy k posouzení Nejvyššímu Soudu.

ČTVRTÝ POHLED

Podívej se na nespočetné a jedinečné šperky zde vystavené, pokrmý nemající sobě rovných rozložené jako hostina! Ukazují, že vládce těchto krajů vlastní nekonečnou štědrost a nevyčerpatelnou pokladnici. Štědrost a pokladnice jako jsou tyto, zaslouží a vyžadují bohatou přehlídku, která by měla být trvalá a zahrnovat všechny možné objekty touhy. Dále vyžadují, aby všichni přicházející jako hosté podílející se na přehlídce, byli zde věčně a netrpěli bolestí ze smrti a odloučení. Protože jako je konec bolesti příjemný, tak je také konec radosti bolestivý! Podívej se na ukázky a oznámení o nich! A poslouvej zvěsti provolávající jemné a delikátní umění divotvorného panovníka a ukazující jeho dokonalosti! Prohlašují jeho jedinečnou a neviditelnou krásu a mluví o jemných ukázkách jeho skryté krásy. Tedy musí vlastnit ohromnou a udivující neviditelnou krásu a dokonalost. Tato bezchybná skrytá dokonalost vyžaduje někoho, kdo ji ocení a bude ji obdivovat, bude na ni hledět provolávajíc „*MashAllah!*“ a takto ji ukazovat.

Co se týče skryté a jedinečné krásy, ta také vyžaduje vidět a býti viděna, nebo spíše býti nahlížena ze dvou pohledů. První pohled je zhlížení sama sebe v různých zrcadlech a druhý je nahlížení sebe skrze pohledy blažených diváků a užaslých obdivovatelů. Také si skrytá krása přeje vidět a býti viděna, aby na sebe pohlížela věčně a byla nahlížena bez ustání. To také vyžaduje trvalé bytí těch, kdo na

ni hledí s údivem a vytržením. Protože věčná krása nemůže být nikdy spokojena s pomíjivým obdivovatelem. Navíc obdivovatel, kterému je předurčen zánik bez možnosti návratu, obrátí svou lásku v nepřátelství kdykoli si představí smrt a jeho obdiv a respekt bude nahrazen opovržením. Pro lidi je přirozené nenávidět neznámé a neobvyklé. Každý opustí hospic této říše velice rychle, poté co na okamžik uviděl pouhý záblesk nebo stín dokonalosti a krásy, a zmizí, aniž by byl nasycen. A tudíž je nezbytné, aby šel směrem do věčné říše, kde může hledět na Božskou krásu a dokonalost.

PÁTÝ POHLED

Podívej, je zřejmé ze všech těchto záležitostí, že tato jedinečná bytost má veliké slitování. Protože zajišťuje, aby se pomoc rychle dostala k obětem neštěstí, odpovídá na všechny otázky a žádosti, a milosrdně plní i ty nejmenší potřeby svých nejnižších poddaných. Například, poraní-li si pastýřova ovce nohu, poskytne buď lék, nebo pošle veterináře.

Nyní pojďme, na ostrově je setkání. Všichni šlechtici z kraje se tam shromáždili. Podívej, nejušlechtilejší šlechtic s vysokým postavením má proslov a požaduje určité věci od milosrdného panovníka. A všichni přítomní říkají: „Ano i my požadujeme to samé,“ a schvalují jeho slova. Nyní poslouchej slova velitele, který je vládcovým oblíbencem:

„Ó, vládce pečující o nás svou hojností! Ukaž nám pramen a původ vzorků a stínů, které jsi nám ukázal! Přitáhni nás blíže ke svému trůnu, nenech nás zahynout v této poušti! Vezmi nás k sobě a měj s námi slitování! Nakrm nás tam lahodnými plody, které jsi nám dal zde ochutnat! Nemuč nás zoufalstvím a vyhnanstvím! Nenech své toužící, vděčné a poslušné služebné, sobě samým, nezpůsob, aby byli vyhubeni.“ Neslyšíš, jak snažně prosí? Je možné, aby tak milosrdný a mocný panovník neuspokojil nejlepší a největší cíl svého nejvíce milovaného a vznešeného šlechtice?

Navíc cíl onoho šlechtice je cílem všech lidí, a jeho naplnění je požadováno potěšením, milostí a královou spravedlností, a je to pro něj lehkou záležitostí, ne obtížnou, působící mu méně obtíží než pomíjivá místa zábavy v hospici světa. Po vynaložení takového úsilí na tato místa svědectví, která vydrží pouze pět nebo šest dní, a na základy tohoto království, aby ukázal příklady své moci, na trůnu, bez pochyb, ukáže skutečné poklady, dokonalosti a dovednosti takovým způsobem a otevře před námi takovou podívanou, že nám z toho půjde hlava kolem.

Tak tedy ti posláni na tato pole zkoušek nebudou ponecháni sami sobě, čekají na ně paláce nebo věznice

ŠESTÝ POHLED

Nyní se dívej! Všechny tyto impozantní železnice, letadla, stroje, továrny a výstavy ukazují, že za závěsem existuje impozantní panovník a vládne.²

Takový panovník požaduje poddané, kteří mu jsou hodni. Ale nyní vidíme všechny jeho poddané shromážděné v hospici pro pocestné, který je

² Když v této době obdrží ohromná armáda příkaz: „Pozvedněte zbraně a připravte své bodáky!“ v souladu s předpisy války to připomene les vzpřímených dubů. Podobně také, když je zaveleno posádce vojáků při festivalu, obléci svou parádní uniformu a přišpendlit své medaile, připomene to z jednoho konce na druhý pestrobarevnou a vyzdobenou zahradu, ve které rozkvetly všechny květiny. Naopak, když při festivalu ve světě obdrží různorodé a nekonečné druhy vojsk Věčného Panovníka- andělé, džinové, lidé, zvířata i bezcitné rostliny- rozkaz „Staniž se!“ a stane se, v boji za uchování života a velení „vezměte své zbraně a výstroj a připravte se k obraně“, když uchopí své maličké bajonety, jakými jsou špičaté stromy a rostliny ve světě, -poté připomínají báječnou armádu postupující se vztyčenými bajonety.

Stejně tak je i každý den a každý týden jara jako festival všech skupin rostlinného království a každá skupina představuje věčnému panovníku drahokamy zdobené šperky, které jim dal, jakoby byly na přehlídce, aby ukázaly dary, které jim udělil. Je to, jakoby rostliny a stromy dbaly vládcova rozkazu, oblékly si oděv vyzdobený šperky, vyrobený Božským uměním a nasadily si ozdoby vyrobené jeho tvůrčí silou- květiny a plody. Povrch Země tak představuje cvičiště během báječného festivalového dne, velkolepého festivalu jedinečného svými uniformami a zdobenými šperky vojáků.

Tak moudré a dobře uspořádané aranžmá s jistotou ukazuje, všem, kteří nejsou slepí, že pocházejí z velení panovníka s nekonečnou mocí a neomezeného v moudrosti.

naplňován a vyprazdňován každý den. Může být také řečeno, že jeho poddaní jsou nyní shromážděni na poli zkoušek kvůli manévřům a toto pole se také mění každou hodinu. Znovu můžeme říci, že všichni jeho poddaní zůstávají na výstavišti na pár minut, aby spatřili vzory panovníkovi dobročinnosti, cenné výrobky jeho umění. Ale výstava sama se mění každou chvíli. Tato situace a okolnosti nezvratně ukazují, že mimo hospice, pole zkoušek a výstavy existují trvalé paláce, stálá bydliště a zahrady a pokladnice plné pravých a povýšených originálů vzorů a podob, které vidíme na tomto světě. To kvůli nim se zde namáháme. Zde se namáháme a tam budeme odměněni. Čeká tam na nás forma a stupeň blaženosti přiměřené schopnostem každého.

SEDMÝ POHLED

Pojďme, trochu se projdeme, uvidíme, co nalezneme mezi těmito uctivými lidmi. Podívej, na každém místě, v každém rohu, sedí fotografové a fotí. Všude sedí písaři a zapisují. Vše je zaznamenáváno. Zapisují i ten nejméně podstatný čin z nejběžnější události. Nyní se zadívej na vysokou horu. Tam uvidíš usazeného vrchního fotografa, oddaného službě králi³, fotí vše, co se

³ Některé pravdy naznačené v tomto přirovnání byly vysvětleny v Sedmé pravdě. Nicméně zde poukážeme, že osoba "vrchního fotografa oddaného službě králi" je náznakem Knihy Osudů. Skutečnost a existence Knihy Osudů byla prokázána ve Dvacátém šestém slově následovně: malé portfolio naznačuje existenci hlavní velké knihy, malý dokument existenci velkého souboru a malé

stane. Král tedy musel vydat rozkaz: „Zaznamenejte všechna jednání a činy vykonané v království.“ Jinými slovy, tato důležitá osoba má zaznamenány a vyfotografovány všechny události. Tento detailní záznam, který uchovává, musí být jistě pro den, kdy svolá své poddané k zúčtování.

Je vůbec možné, aby všemoudrá a vše uchovávající bytost, která nezanedbává ani nejmenší činy nejnižších poddaných, nenahrála nejdůležitější činy nejlepších ze svých poddaných? Neměla by je zavolat k zúčtování a odměnit je nebo potrestat? A přece jsou to ti nejdůležitější z jejích poddaných, kteří jednají urážlivě proti její slávě a hrdosti a nepřijatelně s jejím milosrdenstvím, a tyto činy zůstanou nepotrestané na tomto světě. Musí to tedy být tak, že jejich rozsudek je odložen k Nejvyššímu soudu.

OSMÝ POHLED

Pojď, přečtu ti nařízení vydané oním panovníkem. Viz, opakovaně slibuje a hrozí: „Vezmu vás z vašeho současného bydliště ke svému trůnu. Tam udělím blaženost poslušným a vězení neposlušným. Zničím ono dočasné bydliště, založím jinou říši s věčnými paláci a věznicemi.“

kapky existenci veliké vodní nádrže. Tak také obsáhlé lidské schopnosti, plody stromů, semena a jádra plodů, každý jako malé portfolio, Kniha Osudů v miniaturní velikosti nebo kapka pocházející z pera zapisujícího velikou Knihu Osudů - ty ukazují, naznačují a dokazují existenci vrchní schopnosti, velikého zápisu, Knihy Osudů. Vskutku toto viditelně demonstrují vnímavému rozumu.

Jednoduše může naplnit učiněné sliby, důležité pro jeho poddané. Navíc je neslučitelné s jeho hrdostí a s jeho mocí, aby porušil svůj slib. Tak se dívej, ó, popletený! Schvaluješ tvrzení své lživé fantazie, úzkostlivého rozumu, klamně duše, ale odmítáš slova bytosti, která nemůže být přinucena porušit slib, jejíž vysoké postavení nepřipouští žádnou nevěru a pro jejíž pravdomluvnost svědčí viditelné činy. Jistě zasloužíš velký trest. Připomínáš cestujícího, který zavírá oči před slunečním zářením a raději hledí na svou vlastní fantazii. Touží osvětlit svou temnou cestu světlem svého rozumu, i přesto, že není větší než světluška. Učiní-li tento panovník slib, naplní jej všemi možnými prostředky. Jeho naplnění je pro něj tím nejsnadnějším a tím nejnutnějším pro nás a ostatní věci, stejně jako pro něj a jeho království.

Tam je proto Nejvyšší soud a největší blaženost.

DEVÁTÝ POHLED

Nyní pojd'! Podívej se na hlavy správců a skupin.⁴ Každý má svůj soukromý telefon, aby mohl osobně mluvit s králem. Někdy jdou přímo za ním. Viz, jak říkají a jednomyslně oznamují, že panovník připravil nejskvělejší a nejnádhernější místo pro odměnu a tresty. Jeho sliby jsou důrazné a jeho

⁴ Význam naznačený v tomto ohledu je k nalezení v Osmé pravdě. Například správci jsme mysleli proroky a svaté. A telefon je spojením a vztahem s Bohem, které vedou ze srdce a jsou zrcadlem odhalení a schránkou inspirace. Srdce je jako sluchátko toho telefonu.

hrozby přísné. Jeho pýcha a důstojnost jsou takové, že by v žádném případě nesestoupil k zavržení hodnému porušení slibu. Poslové těchto zpráv, kteří jsou tak početní, aby byli všeobecně přijati, dále jednotně oznamují, že „Trůn a ústředí vážené monarchie, jejíž některé stopy jsou k vidění zde, jsou v jiné říši, odtud hodně vzdálené. Budovy existující na tomto poli zkoušek jsou pouze dočasné a budou vyměněny za věčné paláce. Tato místa se změní. Protože tato nádherná a nevadnoucí monarchie, jejíž vznešenost je jasná z jejích výtvorů, nemůže být v žádném případě postavena na tak pomíjivých, nestálých, proměnlivých, bezvýznamných, nedokonalých a neúplných záležitostech. Raději je založena na záležitostech sobě hodných, věčných, stálých, trvalých a překrásných.“

Tak tedy existuje další říše a my zajisté k ní půjdeme.

DESÁTÝ POHLED

Dnes je jarní rovnodennost.⁵ Nastanou určité změny a budou se dít báječné věci. Pojd'me na procházku v tomto krásném jarním dni a projdeme se na zelené louce vyzdobené krásnými květinami.

⁵ To na co tento pohled naráží, naleznete v Deváté pravdě. Jarní rovnodennost je totéž co začátek jara. A zelená planina pokrytá květy je tvář Země na jaře. Měnící se scény a podívané jsou zmínkou o rozdílných skupinách jarních bytostí, třídách letních stvoření a výživě pro lidi a zvěř, které všemohoucí a překrásný Tvůrce, všemoudrý a velkolepý Stvořitel, od začátku jara do konce léta přináší ve spořádané řadě, obnovuje s nejvyšším možným soucitem a nepřetržitě odesílá.

Podívej, ostatní lidé tam jdou také. Musí v tom být nějaké kouzlo, protože budovy, které byly pouhými ruinami, náhle ožívají a předtím prázdné rostliny se stávají zalidněným městem. Podívej, každou hodinu je ukazována rozličná scéna, jako na plátně kin, a bere na sebe jiné podoby. Ale také si povšimni, že mezi těmito spleťtými, rychle se měnícími a rozmanitými scénami existuje dokonalý řád, takže všechny věci jsou umístěny na svá místa. Fiktivní scény, které nám jsou prezentovány na plátně kin, nemůžou být tak spořádané jako tyto a milióny kouzelníků nejsou schopni takového mistrovského umění. Tento panovník, kterého nevidíme, musel tedy udělat ještě větší zázraky.

Ó, ty pošetilý! Ptáš se: „Jak může být obrovské království zničeno a založeno někde jinde?“

Vidíš, že se každou hodinu odehrávají početné změny a převraty, úplně stejně jako přesun z jedné říše do další, což tvá mysl nepřijme. Z tohoto shromáždění může být vyvozeno, že v těchto viditelných a rychlých spojeních a odloučeních, skladbách a rozpuštěních, je ukryt jistý záměr. Deset let úsilí by nebylo oddáno hromadění, kterému je předurčeno méně než hodina. Tak tedy tyto okolnosti, jimž jsme svědky, nemůžou být koncem samy o sobě, jsou určitým podobenstvím něčeho nad nimi, jeho napodobeninou. Toto povýšené bytí zázračně způsobuje, že se vytvarují a poté splynou, a výsledek je zaznamenán a uchován, stejně jako je zapsáno a uchováno každé postavení při manévrech

na bitevním poli. To naznačuje, že na tom co se stane zde, bude založeno řízení během velkého shromáždění. Navíc výsledky všech nynějších událostí budou trvale vystaveny na vrchní výstavě. Veškerý pomíjivý a proměnlivý fenomén, který vidíme zde, zplodí ovoce trvalé a neměnné formy.

Tak tedy veškeré variace pozorované na tomto světě jsou určené pro vrchní blaženost, pro vznešený soud, pro povýšené cíle nám v tuto chvíli neznámé.

JEDENÁCTÝ POHLED

Pojď, ty tvrdohlavý příteli! Nastupme do letadla či do vlaku mířícího na východ nebo na západ, tedy do minulosti nebo do budoucnosti. Podívejme se, jaká zázračná díla ona bytost vykonala na ostatních místech. Podívej, všude vidíme zázraky, jako obydlí, veřejná prostranství a výstavy. Ale vše je rozdílné, co se týče umění a formy. Avšak dobře si všimni řádu naznačujícího zřejmou moudrost, známek očividné milosti, symbolů vznešené spravedlnosti a plodů všezahrnujícího slitování, které jsou k vidění v těchto pomíjivých obydlích, v těchto nestálých veřejných prostranstvích, v těchto prchavých výstavách. Někdo, kdo zcela nepostrádá chápání, porozumí jistotě, že žádná moudrost nemůže být dokonalejší než její, žádná prozřetelnost krásnější než její, žádný soucit větší než její a žádná spravedlnost lepší než její.

Představ si čistě teoreticky, že by neexistovala trvalá bydliště, vznešená místa, stálé stanice, trvalá

sídla a spokojené obyvatelstvo ve sféře jeho království. A že by jeho skutečná moudrost, milosrdenství a soucit neměly říši, ve které se mohou plně projevit (protože toto nestálé království není místem, kde se mohou plně projevit). Pak bychom byli vázáni popřít moudrost, kterou vidíme, popřít milosrdenství, které máme před očima, a popřít spravedlnost, jejíž známky jsou patrné. To by bylo stejně hloupé jako popírání slunce, jehož světlo jasně ve dne vidíme. Toho, od koho pocházejí všechny tyto moudré míry, které vidíme, veškerá štedrá jednání, všechny milosrdné dary, bychom museli považovat za hazardního hráče nebo nebezpečného tyrana (Nedej Bože!). To by znamenalo obrácení pravdy vzhůru nohama. A obrácení pravdy naruby je nemožné podle jednotných svědectví všech racionálních bytostí, kromě hloupých vše zamítajících sofistů.

Tak tedy kromě této současné říše existuje i jiná. A v ní je vrchní soud, nejvyšší místo spravedlnosti, povýšené místo odměny, kde bude plně ukázán veškerý soucit, moudrost, milosrdenství a spravedlnost.

DVANÁCTÝ POHLED

Nyní se vraťme. Promluvíme si s veliteli a důstojníky těchto rozmanitých skupin a optáme se na jejich vybavení, zda jim bylo dáno pouze pro krátké období v této říši, nebo zda jim bylo dáno pro dosažení dlouhého blaženého života v další říši. Podívejme se. Nemůžeme shlédnout každého a jeho

vybavení. Ale pro příklad se podívejme na průkaz totožnosti a záznam tohoto důstojníka. Na jeho průkazu je zaznamenána jeho hodnost, plat, povinnosti, zásobování a instrukce. Podívej, hodnost mu nebyla udělena jen na pár dní, může být udělena dlouhodobě. Na jeho průkazu je napsáno: „ Z pokladnice obdržíte toliko mzdy v tom a tom dnu.“ Ale tento den nastane až za dlouho, poté co tato říše bude vyklizena. Podobně i povinnosti zmíněné v průkazu nebyly dány pro tuto dočasnou říši, ale pro získání trvalé blaženosti v blízkosti krále. Tak také zásobování jemu přidělené nemůže být pouze pro živobytí v hospici trvajícím pouze pár dní, může být pouze pro dlouhý a šťastný život. Z instrukcí je zcela jasné, že je předurčen pro jiné místo, že pracuje pro další říši.

Nyní se podívejme na záznamy. Obsahují návody na použití a rozmístění zbraní a výbavy. Pokud by nebyla jiná říše než tato, která by byla povýšená a věčná, tento rejstřík s jasnými instrukcemi a tento průkaz totožnosti s jasnými informacemi, ani jedno by nemělo žádný význam. Navíc by se onen vážený důstojník, šlechtitný velitel, uznávaný vedoucí, snížil na stupeň nižší než ostatní lidstvo, byl by více zoufalý, méně úspěšný, poníženější, více trpící, núzný a slabší než všichni. Použij stejné pravidlo na vše. Vše na co se podíváš, dosvědčuje, že po tomto pomíjivém světě existuje další trvalý svět.

Ó, příteli! Tento dočasný svět je jako pole. Je místem instrukcí, trhem. Bez pochyby mu bude

následovat Nejvyšší Soud a definitivní spokojenost. Odmítáš-li to, budeš zavázán odmítnout také průkazy totožnosti všech důstojníků, jejich výbavu a jejich rozkazy. Vlastně budeš muset odmítnout všechny příkazy existující ve státě, existenci vlády a vše co vláda dělá. Pak už si více nezasloužíš lidské jméno nebo pojmenování vědomého člověka. Staneš se více pošetilým, než jsou sofisté.

Dávej pozor! Nemysli si, že důkazy o přeměně stvoření z jedné sféry do druhé jsou omezeny na těchto dvanáct důkazů. Znamení a důkazy jsou nad počítání a výpočty a všechny ukazují, že toto nestálé, měnící se království bude přeměněno na trvalou a neměnnou říši. Taktéž jsou nespočetná znamení a svědectví, že člověk bude vzat z tohoto přechodného hospice a bude poslán do věčného sídla vládce veškerého stvoření.

Zejména ukážu jeden důkaz mocnější než všech dvanáct pohledů dohromady.

Nyní pojd', podívej, uprostřed velkého shromáždění v dálce má proslov stejný vznešený, šperky ověšený, důstojník, kterého jsme předtím viděli na ostrově. Pojd'me a poslechněme si ho. Viz, zářící a nejušlechtlejší důstojník sděluje nejvyšší výnos, krásně popsaný. Říká:

„Připravte se, půjdete do jiné a trvalé říše, takové, že tato říše vám v porovnání s ní bude připadat jako žalář. Půjdete k trůnu našeho krále a tam obdržíte od něj slitování a dary, budete-li dbát na tento výnos

a budete-li se jím řídit. Ale pokud se vzbouříte a neuposlechnete, budete vrženi do hrůzného žaláře.“ Takový vzkaz sděluje. Podíváš-li se na dekret, uvidíš, že nese zázračnou pečeť, která nemůže být v žádném případě napodobena. Každý, kromě idiotů jako jsi ty, jistě ví, že dekret pochází od krále. A navíc onen vznešený důstojník nese tak zářivé ozdoby, že každý, kromě slepých jako jsi ty, dobře rozumí, že je pravdomluvným hlasatelem králových nařízení.

Je vůbec možné, aby učení o přesunu z jedné říše do druhé, které je sdělováno oním váženým důstojníkem v nejvyšším výnosu jím obdrženém, bylo přístupné námitkám? Ne, není, ledaže zamítneme vše, co jsme viděli.

Nyní, můj příteli, je řada na tobě! Řekni, co musíš.

„Co bych měl říci? Jak může být tomu všemu odporováno? Kdo může protirečit slunci v poledne? Pouze říkám: Chvála Bohu. Tisíceré díky, že jsem byl zachráněn z nadvlády chtíce a marnivosti představ, a vysvobozen z věčného žaláře a vězení. Dospěl jsem k víře, že existuje bydlíště blaženosti v blízkosti monarchy, odděleno od tohoto zmateného a nestálého hospice.“

Naše podobenství naznačující pravdu znovuvzkříšení a posmrtného života je nyní kompletní. Nyní, s vůlí Boží, přejdeme k nejvyšší pravdě. Vyjasníme dvanáct pravd, souhlasných se dvanácti pohledy diskutovanými výše, stejně jako i předmluvu.

ÚVOD

(Pomocí několika indikací se zde zmíníme o několika záležitostech vysvětlených jinde. A to ve Dvacátém druhém slovu, Devatenáctém slovu a Dvacátém šestém slovu.)

PRVNÍ INDIKACE

Hloupý muž v předcházejícím příběhu a jeho důvěryhodný společník odpovídají třem dalším párům:

- instinktivní duši a srdci
- studentům filozofie a žákům Koránu
- nevěřícím a komunitě islámu

Největší chybou a špatným vedením studentů filozofie, nevěřících a instinktivní duše je neuznávání Boha. Úplně stejně jako řekl důvěryhodný muž v předešlém příběhu “nelze býti dopisu bez písaře, zákonu bez zákonodárce”, tak také my říkáme:

Kniha, obzvláště ta, která má v každém svém slově maličkým perem vepsánu další knihu, a v každém písmenu jemným perem báseň, nemůže býti bez autora. To je zcela nemožné. Tak také vesmír nemůže být bez svého autora, to je nemožné do největší míry. Protože vesmír je právě takovou knihou, ve které každá stránka obsahuje mnoho dalších knih, každé její slovo obsahuje knihu a každé její písmeno obsahuje báseň. Povrch Země je pouze

jedinou stránkou v knize vesmíru. Viz, kolik knih obsahuje. Každý plod je písmenem a každé semeno tečkou. V té tečce je obsažen rejstřík celého stromu v celé jeho šíři. Takováto kniha může být napsána pouze mocným perem Držitele Slávy, který se těší přívlaskům vznešenosti a krásy, a který je držitelem nekonečné moudrosti a moci. Tak tedy po pozorování světa nevyhnutelně následuje víra, ledaže je někdo opilý špatným vedením.

Podobně dům nemůže vzniknout bez stavitele, obzvláště dům vyzdobený zázračným uměleckým dílem, báječným designem a ohromujícími ozdobami. Stejný podíl umění byl vložen do jediného jeho kamene stejně jako do celého paláce. Žádný rozum nemůže připustit, že toto mohlo vzniknout bez stavitele. To rozhodně vyžaduje mistrovského architekta. Navíc uvnitř budovy se utváří skutečné pokoje a mění se každou hodinu s dokonalým řádem a lehkostí, jako by bylo měněno oblečení, nebo jako by ubíhaly scény na plátně kin. Ba i můžeme říci, že početné malé pokoje jsou ustavičně tvořeny na každé z těchto scén.

Stejným způsobem také vesmír vyžaduje nekonečně moudrého, vševědoucího a všemocného tvůrce. Protože velkolepý vesmír je palácem, který má slunce a měsíc jako lampy a hvězdy jako svíčky, čas je jako provaz nebo stuha na něm zavěšená, na kterou každý rok Slavný Stvořitel navléká nový svět. A do tohoto světa, který takto navlékne na provazec času, umístí tři sta šedesát svěžích a spořádaných

druhů. Vymění je s největší uspořádaností a moudrostí. Učinil povrch Země hojnou pokrývkou, kterou každé jaro ozdobí třemi tisíci stvoření, která naplní nespočítatelným množstvím druhů štedrých darů. A udělá to způsobem, že všechny jsou od sebe oddělené, vzdálené a zároveň ve stejný čas blízké a promíchané. Je možné přehlédnout existenci Tvůrce takového paláce?

Odmítnout existenci slunce během jasného poledne, když jsou vidět sluneční paprsky a sluneční odraz je na každé bublině na hladině oceánu, na každém lesklém předmětu na souši a na každé sněhové vločce- takovéto odmítnutí by bylo jako blouznění nepřičetného. Protože odmítnul-li by někdo existenci jednoho jediného slunce, byl by nucen přijmout existenci celé řady bezvýznamných sluncí, každého skutečného a existujícího ve svém vlastním právu, tak početných jako kapky a bubliny oceánu, tak nespočetných jako sněhové vločky. Bylo by nutné věřit, že každá miniaturní částice obsahuje ohromné slunce, i přesto, že je jenom tak velká, aby obsahovala sama sebe. A ještě větším znamením bláznovství a špatného vedení by byl něčí nesouhlas s přívlastky dokonalosti Slavného Tvůrce, přestože vidí dobře uspořádaný vesmír, který se neustále moudře a pravidelně mění a je nepřetržitě obnovován ukázněným způsobem. To by také bylo bláznovstvím, jelikož by bylo nutné věřit a akceptovat, že naprosté božství je přítomné ve všech věcech, i v nejmenší částici. Protože každá částice

vzduchu je nějak schopná vstoupit do každé květiny, plodu a listu, a udělat tam svou práci, a není-li tato částice pověřena tímto úkolem Stvořitelem, musí sama znát skladbu a formu každé věci, do které pronikne a kterou ovlivní. Jinými slovy, musí vlastnit všezahrnující sílu a znalosti.

Každá částice zeminy je potenciálně schopná nechat vzejít všechna možná existující semena. Nejedná-li pod vedením, musí sama o sobě obsahovat výbavu a nástroje odpovídající všem druhům stromů a rostlin na světě. Řečeno jinak, částici musí být přivlastněno takové mistrovství a moc, že si musí být vědoma stavby všech rostlin, vědět jejich předpokládanou podobu a být schopna tyto podoby vytvořit. To samé je pravdou s ohledem na částici a ostatní sféry stvoření.

Z toho můžete pochopit, že ve všem jsou četné a jasné důkazy o Božské jednotě. Stvoření všech věcí z jedné věci a všech věcí do jedné je úkol možný pouze pro Stvořitele všech věcí. Věnujte pozornost nádhernému prohlášení:

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

„Není ničeho kromě chvalného prohlášení jeho slávy.“ Protože neakceptuje-li někdo Boha, jednoho a jedinečného, musí akceptovat bohy v takovém počtu, v jakém jsou stvoření.

DRUHÁ INDIKACE

V našem příběhu jsme zmínili nejušlechtlejšího velitele a řekli jsme, že kdokoliv není slepý a vidí jeho ozdoby a medaile, pochopí, že jedná v souladu s panovníkovým velením a je jeho oblíbeným služebníkem. Tím nejušlechtlejším velitelem je nejušlechtlejší Posel Boží, mír a požehnání s ním. Posvátný Tvůrce tolik vyzdobeného vesmíru musí nezbytně mít ušlechtilého Posla, stejně jako slunce musí nezbytně mít světlo. Protože slunce nemůže existovat bez poskytování světla a Božství nemůže být bez ukazování sebe posíláním proroků. Je vůbec možné, aby naprosto dokonalá krása netoužila ukazovat sama sebe pomocí těch, kteří ji ukáží?

Je vůbec možné, aby se mistrovsky krásná dokonalost netoužila ukázat pomocí známek, které přitáhnou lidské pohledy?

Je vůbec možné, aby světová monarchie všezahrnující nadvlády netoužila oznámit svou jednotu a věčnost slyšení snažných proseb skrze různé stupně rozmanitosti a zejména posláním majícím dvě stránky? Dvěma stránkami míníme, že je zároveň poslem říše rozmanitosti při Božím Soudu, z moci svého všeobecného uctívání, a také poslem Božího Soudu při říši rozmanitosti, z moci jeho blízkosti Bohu a pověření Božským vzkazem.

Je vůbec možné, aby si vlastník nekonečně vlastní krásy nepřál být spatřen a ukázat ostatním v

početných zrcadlech půvab své krásy a kouzlo své spravedlnosti? Posel Boží je jeho milovaným, dělá sebe milovaného svým uctíváním a pozvednutím zrcadla Bohu a taktéž je doručitelem jeho vzkazu, činí Boha lidmi milovaného a ukazuje jim krásu jeho jmen.

Je vůbec možné, aby si majitel pokladnic plných úžasných zázraků, vzácných a cenných předmětů, nepřál a netoužil je ukázat lidským pohledům prostřednictvím zkušeného klenotníka, výmluvného vypravěče, odhalujíc tím své dokonalosti?

Je vůbec možné, aby ten, který ukazuje dokonalosti svých jmen ve vesmíru uměleckými ozdobami určenými člověku, tak, že se vesmír podobá paláci vyzdobenému všemi různými druhy úžasného a delikátního umění, nestanovil učitele a průvodce divů svého stvoření?

Je vůbec možné, aby Pán vesmíru nerozluštil, prostřednictvím posla, spleť talisman cíle a účelu veškerých změn stanoucích se ve vesmíru, a tajemství obsaženo v třech obtížných otázkách kladených všemi bytostmi: „Jaký je náš původ? Jaký je náš cíl? Jaký je náš smysl?“

Je vůbec možné, aby slavný Tvůrce, který dává o sobě vědět vnímavým bytostem svým spravedlivým tvořením a který dělá ze sebe milovaného svými vzácnými dary, neoznamoval vnímavým bytostem, prostřednictvím posla, co od nich výměnou žádá pro své potěšení?

Je vůbec možné, že by Bůh stvořil lidstvo v takové formě, které je předurčeno trpět vědomím rozmanitosti a zároveň být způsobilým zapojit se do všeobecného uctívání, bez toho, aby si přál obrátit lidstvo od rozmanitosti k jednotě, prostřednictvím učitele a průvodce?

Je ještě mnoho dalších úkolů v proroctví a každý z nich je přesvědčivým důkazem, že Božství sebou nezbytně nese poselství.

Objevil se někdy na světě někdo více hoden úloh a vlastností výše zmíněné dobré vlastnosti než Muhammad, arabský prorok, mír a požehnání s ním? Ukázal nám čas někoho dalšího vhodného na post proroka a hodného úlohy sdělování vzkazu Božího? Zajisté ne! On je mistrem všech proroků, na prvním místě mezi proroky, vůdcem všech chudých, nejbližší Bohu z těch, kteří se k němu přiblížili, nejdokonalejším mezi stvořením, panovníkem všech průvodců ke spravedlnosti.

Kromě mnoha indikací jeho proroctví pocházejících z více než tisíce zázraků, jako je rozdělení měsíce a tekoucí voda z jeho prstů, které jednomyslně potvrzují všichni učenci, největší zázrak Korán – oceán pravdy a kniha zázračná ve čtyřiceti ohledech – je sám o sobě postačující k ukázání jeho proroctví, tak jasně jako slunce. Jelikož jsme o těchto čtyřiceti různých ohledech o zázračnosti Koránu pojednávali v jiných částech, zejména v Dvacátém pátém slově, tak naši diskusi o této záležitosti zde skončíme.

TŘETÍ INDIKACE

Nemysleme si, že malý člověk je tak bezvýznamný, proto, aby byl tento ohromný svět ukončen a byla rozprostřena jiná říše, pouze kvůli jeho zúčtování. Protože zcela jasně je bezvýznamný člověk velice důležitý jako mistr všech stvoření, z moci úplnosti svých dispozic, jako posel Božské monarchie a předváděč všeobecného uctívání. Také se neptejme: „Jak si někdo může vysloužit věčné trápení během tak krátkého života?“ Protože nevíra usiluje o zavlečení tvorstva, něčeho tak cenného a povýšeného jako dopis od Boha, do hlubin nesmyslnosti a bezúčelnosti. Je urážkou veškerému bytí, jelikož zamítá a popírá ukázky a otisky Božích jmen, které jsou k vidění na všem, a usiluje o popření všech nekonečných důkazů, které prokazují věrohodnost a pravdivost Boha Všemohoucího. Tudíž je nevíra zločinem nekonečných rozměrů, zasluhující nekonečný trest.

ČTVRTÁ INDIKACE

V příběhu jsme prostřednictvím dvanácti pohledů viděli, že král mající jednu říši podobající se krátkodobému hospici, musí nezbytně mít další říši, stálou a trvalou, ukazující jeho vznešenost a ušlechtilost jeho moci. A stejně tak není možné, aby věčný Stvořitel pomíjivého světa nestvořil také věčnou říši. Není možné, že by věčný Tvůrce tohoto krásného, ale nestálého, vesmíru, nestvořil další vesmír, stálý a trvalý. Není možné, že by moudrý,

mocný a milostivý Stvořitel tohoto světa, který je výstavou, nebo zemí zkoušek, nebo polem, nestvořil také posmrtný život, ve kterém bude ukázán účel tohoto světa. Vstup k této pravdě je dvanácti branami a těchto dvanáct bran bude odemknuto dvanácti dalšími pravdami. Začneme tou nejkratší a nejsnadnější:

PRVNÍ PRAVDA

Brána nadolády a svrchovanosti, projev jména Živitel

Je vůbec možné, aby Bůh stvořil vesmír jako takový, aby projevil svou dokonalost, s tak povýšenými cíli a záměry, bez toho, aby zřídil odměnu pro věřící, kteří svou vírou a uctíváním reagují na tyto cíle a záměry? Nebo že by nepotrestal sešlé z cesty, kteří nakládají s jeho záměry s odmítáním a pohrdáním?

DRUHÁ PRAVDA

Brána štědrosti a milosrdenství, projev jmen Štědrý a Milosrdný

Je vůbec možné, že by Pán tohoto světa, který ve svém díle ukazuje nekonečnou štědrost, nekonečné milosrdenství, nekonečnou vznešenost a nekonečnou krásu, neudělil odměnu hodnou své štědrosti a milosrdenství, a nepotrestal patřičně dle své vznešenosti a krásy? Kdokoliv se podívá na záležitosti tohoto světa, vidí, že všem živým bytostem – od nejslabších až po nejsilnější – je dána

odpovídající forma obživy.⁶ Vlastně nejlepší forma obživy je dána těm nejslabším. Tato velkorysost a hojnost je rozdělena s takovou štědrostí, že je očividná práce nekonečné štědrosti.

Například na jaře jsou všechny stromy oděny oděvem jemným jako hedvábí, úplně stejně jako věčně mladá krásná dívka v ráji, jsou osázeny květy a plody jako klenoty a nabízejí nám mnoho variací nejvybranějších plodů, na větvích elegantně napřažených jako ruce sluhy. Podobně je nám dán k jídlu blahodárny a sladký med z rukou včely se žihadlem, jsme oblékáni do nejjemnějšího a nejměkčího oblečení hmyzem bez rukou, a v malém semínku je pro nás uchována veliká pokladnice milosrdenství. Je evidentní, že to vše je následkem nejkrásnější štědrosti, nejjemnějšího citu pro milosrdenství.

Stejně tak skutečnost, s výjimkou člověka a určitých divokých zvířat, že všechny věci, od slunce, měsíce a Země až po nejmenší stvoření, provádí své úlohy s přesnou precizností, nepřekročí své hranice ani o píď a dodržují všeobecnou poslušnost v duchu ohromné úcty – to ukazuje, že jednají pod velením

⁶ Veškerá dovolená potrava není získávána silou, ale nouzí. Přesvědčivým důkazem je, že bezmocné mládě si užívá nejlepšího živobytí, zatímco silná divá zvěř trpí různými nedostatky, a že ryby, kvůli nedostatku inteligence, přibývají na váze, zatímco mazaná liška a opice zůstávají hubené při svém hledání živobytí. Proto je opačný vztah mezi živobytím na jedné straně a silou a chtíčem na straně druhé. Čím více někdo závisí na síle a chtíči moci, tím obtížnější je pro něj udržet si živobytí.

Vlastníka veliké slávy a důstojnosti. A je také patrné, že způsob, kterým všechny matky rostlinné, zvířecí a lidské říše, podporují svá slabá mláďata mlékem a láskyplným soucitem, je ukázkou všezahrnujícího Božského milosrdenství.⁷

Pán tohoto světa má tak nekonečnou štědrost, soucit, vznešenost a krásu, na což musí navazovat, že jeho nekonečná sláva a vznešenost vyžaduje trest nezdvornilým, že jeho nekonečná štědrost vyžaduje nekonečnou hojnost a jeho nekonečný soucit vyžaduje udělení přízně hodné sobě. V tomto pomíjivém světě a krátkém životě je pouze milióntina z toho prokázána a demonstrována, jako kapka z oceánu. Proto musí existovat říše blaženosti patřičná takovéto štědrosti a hodná takového milosrdenství. Jinak bychom museli odmítnout existenci milosrdenství, které vidíme a to by bylo jako zamítnutí slunce, které zaplňuje každý den svým světlem. Neodvolatelná smrt by změnila soucit na zkázu, lásku na trápení, požehnání na mstu, rozum na nástroj bídy, potěšení na bolest a základ Božského milosrdenství by se rozplynul.

⁷ Skutečnost, že hladový lev upřednostní své potomky sám před sebou a dá jim maso, které by jinak snědl, že zbabělý zajíc napadne lva při ochraně svých mladých, že fíkovník se uspokojí s bahnem, zatímco dává čisté mléko svým potomkům, plodům – to ukazuje komukoliv, že není slepý, že jedná v souladu s velením bytosti nekonečně milosrdné, štědré a starostlivé. Opět, skutečnost, že i nevědomé rostliny a hmyz fungují nejmoudřejším a nejuvědomělejším stylem nezvratně dokazuje, že někdo zcela vědomý a všemoudrý je nastavil na práci a oni jednájí jeho jménem.

Navíc musí existovat říše trestu hodná Božské slávy a důstojnosti. Protože obvykle utlačovatel opouští tento svět vlastníci svou moc a utlačovaný podmaněný ponížení. Tyto záležitosti jsou tedy odloženy k projednání nejvyššímu soudu, nejsou opomenuty. Někdy se stane, že trest je stanoven na tomto světě. Muka vytrpěná neposlušnými a vzpurnými lidmi v minulých stoletích ukazují, že člověk není ponechán sám sobě a že je vždy předmětem možnosti, že Božská vznešenost může na něj naložit břímě.

Je vůbec možné, aby člověk měl nejdůležitější povinnosti mezi všemi stvořeními a byl obdarován nejdůležitějšími vlastnostmi tak, že se mu lidský Živitel ukáže s veškerým svým řádným dílem, a člověk by poté uctíváním na oplátku selhal v jeho rozpoznání? Nebo že by Bůh učinil sám sebe člověkem milovaným prostřednictvím početných vyzdobených plodů svého milosrdenství a člověk by poté selhal v udělání sebe milovaným Bohem skrze uctívání? Nebo že by Bůh ukázal svou lásku a milosrdenství člověku skrze své rozmanité dary a člověk by poté selhal v jeho respektování díky a chválou? Je vůbec možné, aby člověk zůstal nepotrestán, ponechán sám sobě, nebo aby onen mocný vlastník štědrosti a slávy nepřipravil pro něj říši odplaty?

Na druhou stranu, je ale vůbec možné, aby nepřipravil říši odměny a věčné blaženosti pro ty věřící, kteří odpovídají svou vírou v Boha snažení

Milosrdného udělat ze sebe milovaného, kteří Boha milují svým uctíváním a odpovídají jeho milosrdenství děkováním a uctíváním?

TŘETÍ PRAVDA

Brána moudrosti a spravedlnosti, projevy jmen Moudrý a Spravedlivý

Je vůbec možné⁸, aby Pán slávy, který ukazuje moudře a spořádaně svou svrchovanost, spravedlnost a rovnováhu pronikající do všech věcí, od atomu až po slunce, neupřednostnil ty věřící, kteří hledají útočiště pod ochrannými křídly jeho moci, věří v jeho moudrost a spravedlnost, a kteří jednají se záměrem ho uctívat?

Opět, je možné, aby nepotrestal nezdvořilé a neslušné lidi, kteří nevěří v jeho moudrost a spravedlnost a kteří se proti němu nestydatě vzbouřili? V tomto pomíjivém světě není uplatňována ani tisícina z této moudrosti a

⁸ Věta „je vůbec možné?“ je opravdu mnohokrát opakována, protože vyjadřuje nejpodstatnější záhadu. Špatné vedení a nedostatek víry vyplývá ze zvyku představovat si věci jako nemožné, daleko od říše rozumu, a proto je zamítá. V této diskusi o znovuvzkříšení bylo rozhodně ukázáno, že skutečná nemožnost, absurdita a nerozumnost přísluší cestě nepravé víry a špatného vedení, zatímco skutečné možnosti, schopnosti a logika jsou vlastnostmi víry a cesty islámu.

Krátce, filozofové tíhnou k nevěře kvůli jejich nahlížení věcí jako nemožné, zatímco Desáté slovo (diskuse o znovuvzkříšení), prostřednictvím opakování věty, „je vůbec možné?“, ukazuje v čem je nemožnost a tím jim ušetří ránu do tváře.

spravedlnosti s ohledem na člověka, spíše jsou odloženy. Většina lidí špatného vedení opouští tento svět nepotrestána a většina lidí správného vedení ho opouští neodměněna. Veškeré záležitosti jsou tedy odloženy k nejvyššímu soudu, ke konečné blaženosti.

Ano, je jasné, že Bytí, které ovládá tento svět, to činí v souladu s nesmírnou moudrostí. Požadujete důkaz? Tím je uchování zájmu a užitek ve všech věcech. Nevidíte, jak je ve všem naplánováno mnoho moudrého užitku, ve všech lidských končetinách, kostech a žilkách, dokonce i v buňkách lidského mozku a v každé částici jeho těla? Nevidíte, že z určitých končetin vychází tolik užitku jako je ovoce na stromě? To vše ukazuje, že věci jsou dělány v souladu s nekonečnou moudrostí. Přítomnost nejpřesnější pravidelnosti při tvorbě je důkazem o stejné pravdě.

Vtěsnání přesného programu vývoje krásné květiny do malinkatého semínka, nápis perem osudu na malém semenu o skutcích stromu, jeho životní historie a seznam výbavy, ukazuje, že je zde zaměstnáno pero největší moudrosti.

Existence vysokého stupně jemného umění ve všech věcech dokazuje, že existuje také razítko nekonečně moudrého Tvůrce. Dále, souhrn v malém lidském těle v rejstříku všech bytí, v klíších ke všem pokladnicím a ke všem zrcadlům všech Božích jmen, ukazuje existenci moudrosti v tomto jemném umění. Je vůbec možné, aby si moudrost prostupující díla

moci nepřála upřednostnit ty, kteří hledají útočiště pod křídly moci a kteří nabízejí poslušnost ve víře?

Přejete si důkaz, že všechny věci jsou tvořeny se spravedlností a rovnováhou? Skutečnost, že všechny věci jsou obdařeny bytím, je jim dán tvar a jsou vloženy na náležité místo v souladu s přesnou rovnováhou a náležitou mírou, ukazuje, že všechny záležitosti jsou dělány s nesmírnou spravedlností a rovnováhou.

Podobně skutečnost, že všem věcem jsou dána jejich práva v souladu s jejich dispozicemi, že dostávají vše nezbytné pro jejich bytí a všechny podmínky pro život tím nejpríhodnějším stylem- to je také známka zanechána rukou nesmírné spravedlnosti.

Opět skutečnost, že odpověď je vždy dána na každý návrh a žádost udělanými jazykem dispozic, přirozenou potřebou nebo nouzí, ukazuje přítomnost nesmírné spravedlnosti a moudrosti.

Nyní, je vůbec možné, aby spravedlnost a moudrost, která pospíchá utišit nejmenší potřebu nejmenšího stvoření, zanedbala poskytnutí nesmrtelnosti, největší potřeby člověka, nejlepšího z tvorů? Že by zanedbala odpověď na jeho největší prosbu a pláč o pomoc? Nebo že by neuchovala důstojnost Božské nadvlády zachováním práv svých poddaných? Člověk, jehož život je tak krátký, nemůže okusit skutečnou podstatu spravedlnosti na tomto pomíjivém světě a z toho důvodu jsou věci

odloženy k Nejvyššímu Soudu. Protože skutečná spravedlnost vyžaduje, aby byl člověk, zdánlivě malý tvor, odměněn nebo potrestán, ne kvůli své maličkosti, ale kvůli velikosti svého hříchu, důležitosti své povahy a velikosti své úlohy. Jelikož tento prchavý a pomíjivý svět je daleko od ukázání moudrosti a spravedlnosti člověku, který je stvořen pro věčnost, proto nezbytně bude věčné peklo a trvalý ráj spravedlivého a nádherného vlastníka krásy, moudrého a krásného vlastníka úcty.

ČTVRTÁ PRAVDA

Brána štědrosti a krásy, projev jmen Štědrý a Krásný

Je vůbec možné, aby nekonečná štědrost a velkorysost, nevyčerpatelná hojnost, nekončící pokladnice, jedinečná a věčná krása, bezchybná a neutuchající dokonalost, nepožadovala existenci vděčných prosebníků, toužících diváků a užaslých přihlížejících, všech předurčených zůstat na věčnost v místě blaženosti a poklidu? Ano, zdobení tváře Země krásnými věcmi, stvoření měsíce a slunce jako její lampy, naplnění povrchu zemského nejjemnějšími druhy obživy a učinění jich hostinou hojnosti, udělaje z ovocných stromů toliko pokrmů a obnovující je několikrát v každém období – vše toto ukazuje přítomnost nekonečné štědrosti a velkorysosti. Tak nekonečná velkorysost a štědrost, tak nevyčerpatelná pokladnice milosti, požadují existenci poklidného bydliště, místa blaženosti, které by mělo být trvalé a obsahovat veškeré potřebné

věci. Taktéž požadují, aby ti, kteří si užívají této blaženosti, zůstali v tomto bydlišti poklidu trvale, bez bolesti ukončení a rozdělení. Protože tak jako je ukončení bolesti jistým druhem radosti, tak je také ukončení radosti druhem bolesti, takové, kterou tato nekončící štědrost nechce podpořit. Tak tedy požaduje existenci obojího, věčného ráje a prosebníků věčně v něm setrvávajících.

Nekonečná štědrost a velkorysost touží udělit nekonečnou hojnost a laskavost. Poskytnutí nekonečné hojnosti a laskavosti na oplátku vyžaduje nekonečnou vděčnost. To nezbytně vyžaduje neustálou existenci tvorů přijímajících laskavost, kteří mohou děkovat a být vděční za to neustálé udělování a stálou krásu. Malé potěšení rozhořčené rozdělením a krátce trvající není slučitelné s požadavky štědrosti a velkorysosti.

Také se podívej na různá území na zeměkouli, každé jako výstava Božího umění. Věnuj pozornost prohlášením v rukou všech rostlin a zvířat na povrchu zemském⁹ a naslouchej prorokům a svatým, poslům krásy moci. Jednomyslně ukazují bezchybné

⁹ Existence krásně navržené a skvěle vyzdobené květiny, důmyslně naplánovaného a šperky ověšeného ovoce na větvíče tak tenké jako drátek, připojené na suchý, jako kostra vypadající strom - to je bezpochyby provolání určené všem živým bytostem o jemném umění nejnadanějšího, nejmoudřejšího a zázračného tvůrce. A to neplatí pouze o rostlinném království, ale i o živočišné říši.

dokonalosti skvělého Tvůrce předváděním jeho zázračného umění a tím zvou lidské pohledy.

Tvůrce tohoto světa má tedy nejdůležitější, ohromující a skryté dokonalosti. Jsou to ony, které si přeje ukázat prostřednictvím svého zázračného umění. Protože ukrytá, bezchybná dokonalost si přeje býti ukazována těm, kteří ji budou obdivovat, ocení ji a budou na ni hledět s úžasem. Věčná dokonalost vyžaduje věčný projev. A takový věčný projev zase vyžaduje neustálou přítomnost těch, co ho ocení a budou obdivovat. Hodnota dokonalosti vždy klesne v očích svého obdivovatele, postrádá-li trvalou existenci.¹⁰ Opět, krásná, umělecká, vynikající a ozdobená stvoření pokrývající povrch zeměkoule dosvědčují čestnosti jedinečné, vynikající krásy a naznačují jemný půvab nepřekonatelné, skryté nádhery, stejně jako sluneční světlo svědčí slunci.¹¹ Každý projev této posvátné, mimořádné krásy naznačuje existenci nespočítatelných skrytých

¹⁰ Je jedna známá příhoda týkající se tohoto bodu. Slavná kráska jednou vykazala ze své přítomnosti obyčejného muže, který se do ní bláznivě zamiloval. Aby sám sebe utěšil, řekl: „Jak je škaredá!“, a tím zamítl její krásu.

Jednou stál medvěd pod keřem hroznového vína a chtěl jíst hrozny. Ale nemohl na hrozny dosáhnout ani vylézt na keř. Pro útěchu si řekl: „Určitě jsou kyselé,“ a s bručením pokračoval v cestě.

¹¹ I přestože se všechny bytosti jednající jako zrcadla Božské krásy ustavičně vytrácí a mizí, ty, které je následují, projevují a ukazují ve svých podobách a rysech stejnou krásu a čestnost. To ukazuje, že tato krása jim nenáleží, viditelné příklady krásy jsou spíše známkami a náznaky mimořádné a posvátné krásy.

pokladů v každém jménu Božím. Tak jako touží povýšená, jedinečná a skrytá krása vidět svou vlastní poctivost v zrcadle a spatřit stupně a míry své krásy v živoucím odrazu, tak také touží stát se projevem, aby mohla hledět na svou vlastní krásu očima druhých. To znamená, že si přeje hledět na svou vlastní krásu dvěma směry. Prvně hleděním na sebe v pestrobarevném zrcadle, za druhé skrze pohledy svých toužících svědků, zmatených obdivovatelů své krásy.

Krátce, krása a spravedlnost touží vidět a být viděny. To obojí vyžaduje přítomnost toužících svědků a zmatených obdivovatelů. A poněvadž krása i spravedlnost jsou věčné a trvalé, jejich svědkové a obdivovatelé musí mít nekonečný život. Věčná krása se nespokojí s pomíjivými obdivovateli. Obdivovatel odsouzený k nevratnému rozdělení nalezne svou lásku obrácenou v nepřátelství, jakmile pomyslí na rozdělení. Jeho obdiv bude nahrazen výsměchem, jeho úcta opovržením. Protože tak jako je tvrdohlavý člověk nepřítelem neznámému, tak se také staví proti všemu, na co nemůže dosáhnout, a láska, která není nekonečná, odpoví kráse zasluhující nekončící úctu nepřátelstvím, nenávistí a zamítnutím. Z toho rozumíme hlubokou příčinu nepřátelství nevěřících k Bohu.

Takže nekonečná štědrost a velkorysost, jedinečná spravedlnost a krása, bezchybná dokonalost – to vše vyžaduje existenci trvalých, vděčných a toužících prosebníků a obdivovatelů. Ale v tomto hospici

světa vidíme, že každý rychle odchází a mizí, poznaje pouze příchud štědrosti, nalákaje své chuti, ale bez nasycení, a spatříc pouze tlumené světlo dokonalosti, nebo spíše nepatrný stín jejího světla, bez toho, aby byl uspokojen. Pak tedy následuje, že lidé směřují k místu věčné radosti, kde jim bude uděleno vše v plné míře.

Krátce, stejně tak jako tento svět se všemi svými stvořeními přesvědčivě ukazuje existenci skvělého tvůrce, tak také jeho posvátné přívlastky a jména naznačují, ukazují a logicky vyžadují existenci posmrtného života.

PÁTÁ PRAVDA

Brána milosrdenství a Mohamedova uctívání, projev jmen Odpovídající na modlitby a Milosrdný

Je vůbec možné, aby pán vlastníci nekonečné milosrdenství a soucit, nejmilosrdněji naplňující nejmenší potřebu svých nejnižších stvoření nejméně očekávaným způsobem, který dbá skrytých proseb o pomoc od svých nejméně známých stvoření, a který odpovídá všem vyslyšeným žádostem, vyřčeným I nevyřčeným, je vůbec možné, že by takový pán nedbal největší žádosti nejpřednějšího ze svých služebníků, nejmilovanějšího mezi svými stvořeními, že by nevyslyšel jeho nejpovýšenější modlitby? Laskavost a lehkost projevená v krmení a péči o slabá a mladá zvířata ukazuje, že vládce vesmíru uplatňuje svou moc s nekonečným milosrdenstvím.

Je vůbec možné, že by natolik milosrdné slitování nepřijalo při uplatňování moci modlitbu nejpočetnějšího a nejkrásnějšího z veškerého tvorstva?¹² Tato pravda je vysvětlena v Devatenáctém slově, ale zopakujme si naše prohlášení k této věci zde:

Ó, příteli naslouchající těmto slovům společně s mou vlastní duší! V porovnání jsme řekli, že se na určitém ostrově konalo shromáždění a nejušlechtlejší velitel tam učinil proslov. Abychom našli pravdu naznačenou v porovnání, opusťme tuto dobu a v naší mysli a představách cestujme na Arabský poloostrov do požehnané doby Proroka, abychom jej navštívili a pozorovali jej v provádění jeho povinností a v uctívání. Podívej, stejně jako je prostředkem k dosažení věčné blaženosti svým poselstvím a vedením, tak je také příčinou pro vznik blaženosti a prostředkem ke stvoření ráje svým uctíváním a modlitbou.

¹² Ten, jehož království trvalo tisíc tři sta padesát let, kdo obvykle měl více než tři sta padesát miliónů poddaných, kterému jeho poddaní denně obnovovali slib věrnosti a o kterého dokonalosti neustále svědčí, jehož nařízeními se lidé řídí s plným podrobením, koho duchovní odstín zabarvil polovinu zeměkoule a pětinu lidstva, kdo je milovaným pro lidská srdce a učitelem pro jejich duše - taková bytost je bez pochyby nejlepším služebníkem Pána, jenž drží nadvládu nad vesmírem. Taktéž je zajisté, jelikož většina tvorstva schválila význam a povinnosti nesením plodů jeho zázraků, nejmilovanějším stvořením toho, jež utváří vesmír. Podobně i touha po věčnosti v každém člověku na základě jeho nejhlubší povahy, touha, která vyzvedne člověka z nejnižšího z nejnižších na nejvyššího z nejvyšších, je největší ze všech tužeb a žádostí, tak akorát býti předvedena poskytovateli veškerých potřeb největším z jeho služebníků.

Viz! Ona bytost se modlí za věčnou blaženost natolik snažně prosící, s tak vznešeným uctíváním, že to je, jako by se tento ostrov, ba i celý svět, modlil a snažně prosil společně s ním. Protože jím předváděné uctívání neobsahuje pouze uctívání jeho následovníků, ale ve své podstatě i uctívání všech ostatních proroků, souhlasem mezi nimi. Navíc provádí své vznešené modlitby a nabízí své snažné prosby v tak ohromném shromáždění, že je to jako by ho všichni oslnění a dokonalí lidé, od dob Adama až po současnost, následovali v modlitbách a říkali „amen“ na jeho prosby!¹³¹⁴ Modlí se za tolik moc všeobecnou potřebu – nesmrtelnost – že nejenom lidé této Země, ale i obyvatelé nebes a veškerá stvoření se podílí na jeho snažných prosbách a tiše dosvědčují „ Ó, Pane! Přijmi jeho modlitby i my po tom toužíme.“ Žádá věčnou blaženost s tak dojemným žalem, natolik toužícím, dychtivým a

¹³ Od dob kdy Prorok (mír a požehnání s ním) poprvé snažně žádal až do přítomnosti, veškeré prosby za jeho mír a požehnání vyslovené jeho komunitou, jsou jako věčné Amen na jeho modlitby, druh všeobecného účastnění. Každá prosba každého člena muslimské komunity během modlitby za jeho mír a požehnání, stejně jako modlitba za něj pronášená po druhém volání k modlitbě dle školy Šáfí – to je taktéž mocné a univerzální Amen na jeho prosby o trvalé blaho. Takže věčnost a trvalé štěstí požadované všemi lidmi veškerou jejich silou, v souladu s jejich původními dispozicemi, jsou žádány ve jménu lidstva Prorokem (mír a požehnání s ním) a osvětlená část lidstva říká „Amen“ po něm. Je vůbec možné, že by taková to modlitba nebyla přijata?

naléhavým způsobem, že nutí celý vesmír ronit slzy a tím se podílet na jeho modlitbách.

Podívej, touží po blaženosti a modlí se za ni, za takový důvod a cíl, aby pozvedl člověka a veškeré tvory ze zajetí stavu naprostého zničení, z neschopnosti, marnosti a bezúčelnosti až na vrchol vzácnosti, věčnosti, vysoce postavené funkce a hodnosti býti písmem napsaným Bohem.

Vidíš, činí své prosby s tak povýšenou žádostí o pomoc, své snažné prošení s natolik sladkou žádostí o soucit, že to je jako by přiměl všechny bytosti, nebesa i samotný Božský trůn poslouchat a extaticky vytvářet ozvěnu jeho modlitbě pláčem „Amen Pane, Amen!“¹⁴

¹⁴ Vskutku je nemožné, že by Pán světa, jehož veškeré konání je zcela evidentně inspirováno vědomím, znalostí a moudrem, nebyl uvědomen a informován o jednáních nejpodstatnějších ze svých stvoření. Opět je nemožné, aby vševědoucí Pán zůstal lhostejný k činům a modlitbám nejpodstatnějšího ze svých stvoření a nepovažoval by je za důležité navzdory tomu, že si je jich vědom. A dále je nemožné, že by mocný a milosrdný Pán světa nepřijal jeho modlitby, nezůstal by k nim lhostejný. Vskutku světlem Mohamedovi bytosti se změnila podoba světa. Skutečná podstata člověka a všech bytostí ve vesmíru se stala patrnou oním světlem. Stalo se jasným, že jsou všichni úředními dopisy věčně prošeného provolávající Božská jména, vzácnými a důmyslnými bytostmi s úkoly od Boha a předurčení ukázat věčnost. Pokud by nebylo onoho světla, bytosti by byly odsouzeny k naprostému zničení, byly by bezcenné, bezvýznamné, zbytečné, zmatené, výsledky slepé náhody, utopené v temnotě iluzí. Je to z tohoto důvodu, že stejně jako člověk říká „Amen“ modlitbám Proroka, tak také všechny ostatní bytosti, od tváře Země až po Božský trůn, od hlíny až po hvězdy, se pyšní jeho světlem a provolávají svá spojení s ním.

Podívej, požaduje blaho a věčnost od bytosti natolik vše slyšící, štědré a mocné, natolik vševidoucí, milostivé a znalé, že ona bytost vidí, slyší, přijímá a bere v úvahu i to nejvíce ukryté přání, nejdrobnější touhu nejméně známého stvoření, což je možné pozorovat. Odpovídá všem prosbám, i když jsou nabídnuty tiše. Vše uděluje a na vše odpovídá tak moudře, chápavě a milostivě, že není pochyb, že veškerá péče a řízení může pocházet pouze od vše slyšícího, vševidoucího, štědrého a milosrdného.

Poslechněme si, co žádá hrdost všech bytostí, pramen úcty celého lidstva, jedinečný mezi tvory, který nese na svých bedrech břemeno celého lidstva, kdo pozvedává ruce k Božskému trůnu stojící na zemi a nabízí modlitby, které ve skutečnosti zahrnují podstatu uctívání celého lidstva. Podívej, žádá věčnou blaženost pro sebe a svou společnost. Žádá věčnost a ráj. Činí své žádosti společně se všemi Božskými posvátnými jmény, které zobrazují svou krásu v zrcadlech všech stvořených bytostí. Vlastně můžeš vidět, že od nich žádá přimluvu.

Pokud by nebylo nespočetných důvodů a příčin pro existenci posmrtného života, jediná modlitba této povýšené bytosti by stačila ke stvoření ráje, úkol

Nejhlubší podstata prorokova uctívání není ničím jiným než touto modlitbou. Znovu, veškeré pohyby a dění ve vesmíru jsou ve své podstatě modlitbami. Například růst od semínka až ke stromu je druhem modlitby ke stvořiteli.

tak jednoduchý pro milostivého stvořitele jako stvoření jara.¹⁵

Vskutku jak by mohlo být složité stvoření jara pro vlastníka absolutní moci, který každé jaro udělá z povrchu Země pláň znovuvzkříšení a zplodí sta tisíce příkladů znovuvzkříšení? Stejně jako bylo poselství proroka důvodem pro založení této říše zkoušek – rčení

لَوْلَاكَ لَوْلَاكَ لَمَّا خَلَقْتُ الْآفَلَكَ

„nebylo-li by tebe, nebylo-li by tebe, nestvořil bych světy“¹⁶ je toho náznakem – tak také jím prováděné uctívání bylo příčinou pro založení obydlí blaženosti.

Je vůbec možné, že by bezchybná dokonalost mistrovství, jedinečná krása moci projevená v řádu světa a všezahrnující milosrdenství omezující zmatek, neodpověděla na jeho modlitbu a takto tolerovala největší podobu ošklivosti, krutosti a chaosu? Je možné, aby naslouchala nejmenším a

¹⁵ Zobrazit báječné ukázky umění, příklady znovuvzkříšení na povrchu Země, která je jako zúžená stránka v porovnání s posmrtným životem, v dokonalém pořádku vepsat a zahrnout na tuto jedinou stránku všechny rozličné druhy stvoření, což se podobá tři sta tisícům rozdílných knih, to je jistě obtížnější než stvoření delikátní a souměrné struktury ráje v rozsáhlé říši věčnosti. Vskutku může být řečeno, že nakolik je ráj povznesenější než jaro, natolik je obtížnější a úžasnější stvoření zahrad jara než stvoření ráje.

¹⁶ 'All al-Qâri, Sharh al-Shifâ', i, 16; al-'Ajlünî, Kashf al-Khafa. ii, 164

bezvýznamným touhám a vyplnila je, ale zavrhla by podstatné a významné touhy jako bezcenné a selhala by v jejich naplnění?¹⁷

Takže tak jako prorok otevřel brány tohoto světa svým poselstvím, tak otevírá brány posmrtného života svým uctíváním.

عَلَيْهِ صَلَوَاتُ الرَّحْمَنِ مِلَّةَ الدُّنْيَا وَ دَارِ الْجَنَانِ * اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَ
 سَلِّمْ عَلَى عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ ذَلِكَ الْحَبِيبُ الَّذِي هُوَ سَيِّدُ
 الْكَوْنَيْنِ وَ فَخْرُ الْعَالَمَيْنِ وَ حَيَاتُ الدَّارَيْنِ وَ وَسِيْلَةُ السَّعَادَتَيْنِ
 وَ ذُو الْجَنَاحَيْنِ وَ رَسُولُ الثَّقَلَيْنِ وَ عَلَى آلِهِ وَ صَحْبِهِ اَجْمَعِينَ وَ
 عَلَى اِخْوَانِهِ مِنَ النَّبِيِّينَ وَ الْمُرْسَلِينَ آمِينَ

Požehnání milosrdného jediného s ním, do míry zahrnující tento svět a ráj. Ó, Bože dej požehnání a mír svému služebníku a poslu, onomu milovanému, kterýž je mistrem obou říší, úctou celého světa, pramenem života v obou sférách, prostředkem pro dosažení spokojenosti tady i v posmrtném životě, ten kdo letí na dvou křídlech, kdo je poslem lidem i džinům – jemu a jeho rodině a všem jeho společníkům, stejně jako jeho bratrům mezi proroky a posly. Amen.

¹⁷ Všichni souhlasí, že úplný obrat pravd je nemožný. Je zcela nemožné, aby se něco stalo svým opakem a tisíckrát nemožné, že by si ponechalo svou vlastní podstatu a zároveň se ztotožnilo se svým protějškem. Tedy nekonečná krása se nemůže stát škaredostí, zatímco zůstává krásná, a v našem příkladu je nemožné aby krása moci, krása zřetelná a projevená v její existenci, udržela svou podstatu jako krása moci a stala se podstatou škaredosti. To by byla nejpodivnější z nemožných a chybných představ.

ŠESTÁ PRAVDA

Brána vznešenosti a věčnosti, projev jmen Úžasný a Věčný

Je vůbec možné, že by vznešená moc, která podmaňuje a velí všemu bytí jako poslušným vojínům, od slunce a stromů až po částice, soustředila svou veškerou pozornost na ubohé a pomíjivé bytí míjející přechodný život v hospici tohoto světa, a nestvořila by věčnou a trvalou sféru vznešenosti, nekončící projev moci? Projev božské vznešenosti ve střídání se období, vznešené pohyby planet na nebesích jakoby byly letadly, podmanění všech věcí a stvoření Země lidskou kolébkou a slunce jeho lampou, ohromné proměny jako jsou oživování a zdobení mrtvé a suché zeměkoule – vše toto ukazuje, že za závojem existuje vznešená moc, že zde pracuje báječná monarchie.

Takové mocné království požaduje poddané sobě hodné, stejně jako vhodný způsob projevu. Ale zadívej se na hospic tohoto světa a uvidíš, že nejdůležitější třída jeho poddaných, pověřená nejdůležitějšími úkoly, je shromážděna pouze přechodně a to v nejubožejším stavu. Hospic se naplňuje a vyprazdňuje každý den. Všichni poddaní zůstávají v tomto bydlíšti zkoušek pouze dočasně, aby byli otestováni ve službě. Bydlíště samo o sobě se mění každou hodinu. Opět, všichni panovníkovi poddaní zůstávají pouze pár minut, aby spatřili vzorky drahocenných darů skvělého tvůrce, podívali se na jeho zázračná umělecká díla na

výstavě světa pohledem kupce. Poté zmizí. Výstava sama o sobě se mění každou minutu. Kdokoliv ji opustí, nikdy se už nevrátí a kdokoliv na ni přijde, nakonec odejde.

Toto postavení a okolnosti zcela jasně ukazují, že za ním a nad rámeček tohoto hospice, tohoto pole zkoušek, této výstavy, jsou trvalé paláce a věčná obydlí plně ukazující a podporující věčně trvající Božskou svrchovanost, že tam jsou zahrady a klenotnice plné ryzích a povýšených originálů forem a kopií, které vidíme na tomto světě. Namáháme-li se na tomto světě, je to kvůli tomu co na nás čeká tam. Zde pracujeme a tam jsme odměněni. Blaho tam čeká na každého dle jeho možností, pokud nepromarní svůj podíl. Ano, je nemožné, aby se taková věčná královská hodnota soustředila výhradně na toto ubohé pomíjivé bytí.

Zvaž tuto pravdu dalekohledem následujícího podobenství. Cestuješ. Před sebou vidíš karavanseráj (arabský zájezdní hostinec) postavený důležitou osobností pro návštěvníky. Na výzdobě byly utráceny milióny, aby si zde hosté užili jednu noc a pro jejich poučení. Ale hosté z této výzdoby vidí jen málo a pouze krátce, letmo ochutnají, co je jim nabízeno a pokračují ve své cestě, aniž by byli uspokojeni. Ale každý host vyfotí předměty v hostinci svým speciálním foťákem. Taktéž služební oné důležité osobnosti pečlivě zaznamenávají chování všech hostů a uchovávají záznam. Dále vidíš, že každý den zničí většinu cenných dekorací a

vymění je za nové pro nově přijíždějící hosty. Po zhlédnutí toho všeho zůstanou nějaké pochyby, že tato důležitá osobnost, která navrhla tento hostinec na cestě, má trvalá a povýšená bydliště, nevyčerpatelné a vzácné pokladnice, nepřetržitý proud štědrosti? Štědrostí ukázanou v hospici jenom zamýšlí udělat chutě svým hostům na věci uchovávací ve své bezprostřední přítomnosti, navnadit jejich touhy na dary, které jim připravil. Tak také podíváš-li se bez upadnutí do opilosti na stav hospice tohoto světa, pochopíš následujících devět pravidel:

První pravidlo: Pochopíš, že tento svět nevznikl sám od sebe, o nic více než onen karavanseráj. Je nemožné, že by sám na sebe vzal tuto podobu. Spíše je dobře postaveným hospicem, moudře naplánovaným k obdržení karavany bytostí, které neustále přijíždí pobýt, než opět odjedou.

Druhé pravidlo: Pochopíš také, že ti co žijí v hospici, jsou hosté. Jsou pozváni svým štedrým hostitelem do obydlí míru.

Třetí pravidlo: A navíc porozumíš, že ozdoby tohoto světa nejsou pouze pro zábavu a na obdiv. Protože plodí-li na čas potěšení, způsobí nadlouho bolest svým ukončením. Nalákají tvé chutě, ale nikdy tě neuspokojí. Protože buď je život potěšení krátký, nebo je tvůj život krátký natolik, že nemůžeš být uspokojen. Tyto cenné ozdoby s krátkým

trváním musí tedy být pro vedení v moudrosti¹⁸ - ¹⁹, pro probuzení vděčnosti, pro povzbuzení člověka hledat neměnné originály, jimž jsou tyto ozdoby kopiemi. Jsou tedy pro povýšené cíle nad rámec jejich možností.

Čtvrté pravidlo: Také pochopíš, že ozdoby tohoto světa¹⁹ jsou jako vzorky a druhy požehnání

¹⁸ Období života všeho je krátké, i přes jejich vysokou cenu a povýšené a krásné delikátnosti jejich umění. To naznačuje, že vše je pouhým vzorkem, druhem něčeho jiného, že jeho funkcí je přitáhnout pohledu zákazníka na skutečný originální objekt. Proto může být řečeno, že rozmanité ozdoby tohoto světa jsou vzorky darů ráje, přichystanými milosrdným a slitovným jediným pro své milované služebníky.

¹⁹ Ve veškeré existenci je nespočetně záměrů a z veškeré existence proudí početné následky. Nejsou omezeny pouze na tento svět a lidské duše, jak si představují nevěřící a tím jsou ztraceni v marnivosti a bezúčelnosti. Smysl pro existenci a následky životů všeho souvisí s následujícími třemi kategoriemi.

První a nejповышенější náleží Stvořiteli. Spočívá v předávání pohledů nazdobených a zázračných divů věčného svědka, které připojil k ozdobám, jako by byly na vojenském festivalu. K dosažení takového letmého pohledu je postačující žít pouze prchavý okamžik. Vskutku pouhá možnost a záměr pro vznik jsou postačující, bez toho, aby z nich byl život. Tento důvod je například plně uskutečněn drobnými stvořeními rychle se ztrácejícími a semeny a jádry, jež jsou každé dílem umění, která nikdy neoživnou, tj. nikdy nezplodí ovoce a květy. Všechna zůstanou nedotčena marnivostí a bezúčelností. Tak tedy první účel všech věcí je zdůrazňování zázraků moci a umění Tvůrce prostřednictvím svých životů a existence, a ukázání sebe pohledu skvělého monarchy.

Druhý účel veškeré existence a výsledek veškerého bytí náleží vědomému tvoření. Vše je jako pravdu ukazující list, umělecká

uschované do zásoby v ráji pro lid víry soucitem milosrdného.

Páté pravidlo: Porozumíš, že veškeré tyto pomíjivé objekty nebyly stvořeny pro zničení, aby se krátce objevily a pak zmizely. Účelem jejich stvoření je spíše jejich krátké shromáždění během vzniku a

báseň nebo moudré slovo slavného Tvůrce, nabídnuto pohledům andělů a džinů, lidí a zvířat, a toužící býti jimi přečteno. Je to objekt pro přemýšlení a pokyn pro každou vědomou bytost na něj hledící.

Třetí účel veškeré existence a výsledek všeho bytí náleží duši věci samotné a sestává z tolik bezvýznamných následků jako zažít potěšení a radost, a žít ve stálosti a pohodlí. Uvážíme-li účel sluhy zaměstnaného jako kormidelník na královské lodi, vidíme, že se pouhé jedno procento účelu týká kormidelníka samotného a tím je jeho mzda. Devadesát devět procent účelu se týká krále vlastního loď. Podobný vztah existuje mezi účely věci týkající se jí samotné a její světské existence, a jejím účelem týkajícím se jejího tvůrce. Ve světle této rozmanitosti účelů nyní můžeme vysvětlit dokonalý soulad mezi božskou moudrostí a šetrností na straně jedné a božskou velkorysostí a štedrostí – vlastně nekonečnou štedrostí – na straně druhé, i přesto, že se zdají býti opačné a vzájemně si odporující. V jednotlivých účelech ve věcech převládá velkorysost a štedrost a je ukázáno jméno Nejštědrejší. Z pohledu jednotlivých záměrů jsou plody a zrna nad výpočty a ukazují nekonečnou štedrost. Ale u všeobecných účelů převládá moudrost a je ukázáno jméno Všemoudrý. Kolik účelů má strom, tolik účelů je v každém jeho plodu a ty mohou být rozděleny do třech kategorií, které jsme stanovili. Jejich všeobecné záměry ukazují nekonečnou moudrost a šetrnost. Nekonečná moudrost a nekonečná štedrost a velkorysost jsou sloučené navzdory jejich patrnému opaku. Například jedním ze záměrů pro pozvednutí armády je udržení pořádku. Jakékoliv dostupné vojsko postačí nebo bude více než dost pro tento účel. Ale celá armáda bude stěží stačit při ochraně hranic zahánání nepřátel. Její velikost bude v dokonalém souladu s naprostou moudrostí. Takto bude moudrost státu napojena na její vznešenost a může být řečeno, že není převahy v armádě.

získání požadované podoby, takže mohou být zaznamenány, jejich obrazy uchovány, jejich významy poznány a jejich výsledky nahrány. A to například proto, aby věčné podívané mohly býti vytesány pro lid věčnosti a mohly sloužit dalším účelům v říši věčnosti. Porozumíš, že věci byly stvořeny pro věčnost, ne pro zničení. A co se týče zdánlivého zničení, to má význam dovršení povinností a propuštění ze služby, protože každá pomíjivá věc postupuje ke zničení s jedním aspektem, ale zůstává věčná s mnoha dalšími aspekty.

Pohled' například na květinu, slovo Boží moci, na krátkou dobu se na nás usměje a zahledí se na nás, a poté se ukryje za závoj zničení. Odejde stejně, jako slovo opustí tvá ústa. Ale pověří tisíce spolupracovníků lidskému sluchu. Ponechá za sebou tolika významů v lidských myslích tak početných jako ony. Taktéž květina projevením svého významu, a tím naplnění svého účelu, přijde a odejde. Ale odejde ponechaje svou jasnou podobu v paměti každého, svou vnitřní podstatu v každém semeni. Je to jako by každá mysl a každé semeno byly kamerou pro zaznamenání krásy květiny nebo prostředkem pro její záchranu. Pokud to takto je s něčím na nejjednodušším stupni života, tak může být snadno pochopeno, jak úzce je k věčnosti připoután člověk, nejvyšší podoba života a vlastník věčné duše. Opět z faktu, že zákony – každý podobný duši- podle kterých jsou formována

květenství a plodící stromy a zástupci jejich podob jsou uchováni a ochráněni tím nejstálějším způsobem v malinkatých semenech nejbouřlivějšími změnami – z toho může lehce být pochopeno jak je spjata s věčností lidská duše vlastníci velmi povýšenou a ucelenou povahu a která, přestože oděna v těle, je vědomým a oslňujícím právem udělovaným božským velením.

Šesté pravidlo: Taktéž porozumíš, že člověk nebyl ponechán popásání se v touze s oprátkou volně kolem krku, naopak, veškeré jeho činy jsou nahrány a uchovány, a výsledky jeho veškerých jednání jsou uchovány pro den, kdy bude předvolán k zúčtování.

Sedmé pravidlo: Dále pochopíš, že zkáza postihující na podzim nádherné tvory léta a jara není kvůli zničení. Namísto toho je druhem propuštění po dokončení služby.²⁰ Také je druhem vyprázdnění za účelem udělat nové místo pro stvoření, která přijdou následující jaro, připravením půdy pro bytosti, které přijdou a převezmou své funkce. A na

²⁰ Ano, pasuje, že plody, květy a listy na stopkách a větvích stromů, přicházející z pokladnic výživy poskytnutých božskou milostí, mají odejít, když zestárnou a jejich povinnosti jsou u konce. Jinak zůstane uzavřena brána těm, kteří přicházejí po nich, a bude pozvednuta bariéra proti rozpínání Božské milosti a službám, které mají být provedeny jejich bratry (dalšími členy druhu). Navíc s příchodem mladých se stanou ubohými a úzkostnými. Jaro je jako plodící strom opakovaně ukazující plán znovuvzkříšení. Podobně je lidský svět v každém věku jako strom zvoucí přemýšlení a svět jako takový je úžasným stromem, jehož ovoce je odesíláno na trh věčnosti.

závěr je druhem Božského varování vědomým bytostem probudit se z nedbalosti, kvůli které zapomínají své povinnosti, z opilé strnulosti, kvůli které zapomínají svůj závazek nabízení díky.

Osmé pravidlo: A také pochopíš to, že věčný tvůrce tohoto pomíjivého světa má další, trvalý svět, do kterého pobízí a nutí své služebníky.

Deváté pravidlo: Také pochopíš, že natolik milosrdná bytost udělí na tom světě svým vybraným služebníkům takové dary jaké žádné oči nespatřily, žádné uši neslyšely, ani se jejich představa nedotkla ničeho srdce. V to věříme.

SEDMÁ PRAVDA

Brána ochrany a uchování, ukázka jmen Ochránce a Strážce

Je vůbec možné, že by Božský přívlastek Ochránce, který chrání všechny s nejlepším pořádkem a rovnováhou – vše na nebi i na zemi, na souši i v oceánu, suché i mokré, všední i povýšené – a jakoby je prosíval zúčtováním – je vůbec možné, že by takový přívlastek povolil, aby činy a jednání člověka, toho kterému byla dána vznešená dispozice lidství, hodnost nejvyššího místodržitele a povinnost nést nejvyšší důvěru, nebyly nahrány, nebyly prosety sítem zúčtování, nebyly zváženy na vahách spravedlnosti, nebyly spravedlivě potrestány nebo odměněny, i přestože jeho jednání a činy úzce přísluší Božské všeobecné moci? Ne, to není v žádném případě možné!

Ano, bytost spravující tento vesmír uchovává vše v naprostém pořádku a harmonii. Řád a harmonie jsou ukázkami znalosti a moudrosti, přání a moci. Proto vidíme, že materiál každé stvořené věci je utvářen spořádaným a souměrným stylem. Nejenom je spořádaná každá podoba jakou projde během změn ve svém životě, ale i celek těchto podob je označen stejnou spořádaností. Taktéž vidíme, že slavný ochránce uchovává v lidské paměti mnoho podob všech věcí, jejichž životy skončí po vykonání jejich funkcí a které odcházejí ze světa. Lidská paměť je jako pamětní tabule²¹ nebo zrcadlo. Také vepisuje stručnou historii jejich životů do semena, které je výsledkem a závěrem celého života. Takto vše uchová v zrcadlech náležících do vnitřních i vnějších světů. Lidská paměť, plod, jádro plodu, semeno květiny – to vše ukazuje univerzálnost a úplnost zákona uchování.

Cožpak nevidíte, že všechny květiny a plody nezměrného jara, zápisy jejich činů náležitým způsobem, zákony jejich utváření a obrazy jejich podob, jsou všechny vepsané do omezeného prostoru malinkatého semínka a tam jsou uchovány?

Následující jaro je záznam jejich činů vyložen formou patřičného zúčtování s nimi a další ohromný svět jara je přinesen s naprostým pořádkem a moudrostí. To dokazuje, s jak mocnou úplností se uplatňuje Božský přívlastek Ochránce. Vezmeme-li

²¹ Viz poznámka pod čarou k sedmému pohledu.

v úvahu, že jsou uchovány výsledky natolik pomíjivých, obyčejných, nestálých a nedůležitých věcí, bylo by možné, aby nebyly ochráněny a uchovány lidské činy, které plodí důležité ovoce ve světě nespátrném, světě na věčnosti a světě duší, z pohledu universální moci je možné, aby nebyly zaznamenány jako důležité záležitosti? V žádném případě!

Zajisté může být odvozeno z této ukázky Božského přívlastku Ochránce, že mistr veškerého tvoření věnuje velikou péči uspořádanosti všech věcí, které projdou jeho říší. Věnuje velikou pozornost úloze svrchovanosti a vydává neobyčejnou pozornost moci hodnosti krále. Takto zaznamenává, nebo nechává být zaznamenáno, nejnepatrnější dění, nejmenší služby, a uchovává v početných věcech podobu všeho, co se stane v jeho říši. Přívlastek Ochránce naznačuje, že důležitý záznam činů bude podroben zkoušce a hodnocení, záznam lidských činů bude odhalen.

Je vůbec možné, že by byl člověk vyznamenán místodržitelstvím a důvěrou, že by jako svědek všeobecné moci provolával Božskou jednotu v říši rozmanitosti a tím jednal jako dozorce a svědek mající účast na oslavování Boha a uctívání všemi bytostmi – je vůbec možné, že by dělal to vše a odešel do svého hrobu a spal klidně bez toho, aby byl někdy probuzen? Bez toho, aby byl otázan na své činy, malé či velké? Že by nešel na planinu

znovuvzkříšení a nebyl vyzkoušen u Nejvyššího soudu? V žádném případě!

Nebo je možné, aby člověk uprchl a schoval se do zničení, aby vstoupil na zemi a ukryl se před mocným a velikým Bohem, jehož moci svědčí všechny nepředvídatelné události budoucnosti²²,

²² Celá minulost, od současnosti až po začátek stvoření, sestává z událostí. Každý den, rok i století je jako řádek, stránka, kniha napsaná perem osudu. Ruka Božské moci do ní s největší moudrostí a pořádkem vepsala svá zázračná znamení.

Podobně i čas od současnosti až po znovuvzkříšení, ráj a věčnost, sestává z nepředvídatelných událostí. Minulost sestává z událostí, budoucnost z nepředvídatelných událostí. Jsou-li tyto dva řetězce času porovnávány, bude spatřena jistá pravda, že bytost, která stvořila včerejší den a dala vzniknout stvořením jemu příznačným, je taktéž schopna stvořit den zítřejší a jeho stvoření. Opět není pochyb, že bytosti a divy minulosti, ty nádherné ukázky, jsou zázračným dílem mocného a slavného. S přesvědčením dosvědčují, že onen mocný je schopný stvoření celé budoucnosti a jejich nepředvídatelných událostí, a ukázání všech jejich divů.

Ten, který tvoří jablko, musí být jistě schopen stvořit veškerá jablka na světě a nechat vzniknout ohromnému jaro. Naopak ten, který nemůže stvořit jaro, nemůže stvořit ani jediné jablko, protože jablko je vyrobeno na stejném pracovním stole. Ale ten kdo vyrábí jablko, může udělat jaro. Každé jablko je miniaturním vzorem stromu, ba i celé zahrady či kosmu. Semínko z jablka nesoucí v sobě životní příběh celého stromu, z pohledu mistrovství, takový zázrak, že ten, kdo to stvořil, je schopen všeho. Tak také ten, který tvoří dnešní den, je schopen stvořit den znovuvzkříšení, a pouze ten, který je schopen stvořit jaro je schopen stvořit znovuvzkříšení. Ten, který navazuje všechny světy minulých časů na stuhu času a tam je ukazuje s největší moudrostí a pořádkem, ten je bez pochyby schopen připevnit ostatní bytí na stuhu budoucnosti a tam je ukázat. V několika Slovech, hlavně ve Dvacátém druhém slově, jsme s naprostou jistotou dokázali že: „Ten, který nemůže stvořit

příhody minulosti – každý zázrak jeho moci – a kdo očividně tvoří zimu i jaro, což společně vzato připomíná znovuvzkříšení? Poněvadž není člověk povolán k zúčtování a není souzen vhodným stylem na tomto světě, následuje tedy, že musí postoupit k Nejvyššímu soudu a ke konečnému blahu.

OSMÁ PRAVDA

Brána slibu a hrozby, ukázka jmen Krásný a Slavný

Je vůbec možné, že by tvůrce tohoto světa, vlastník naprostého vědění a úplné moci, nesplnil často opakovaný slib a hrozbu, jež byly jednomyslně prohlášeny všemi proroky a jednohlasně dosvědčeny všemi čestnými a světci, a tak by ukázal slabost a nevědomost? Nedej Bože! Vše, co je naznačeno v jeho prosbě a hrozbě, není vůbec pro jeho moc obtížné splnit, je to velice lehké a jednoduché. Je to pro něj tak jednoduché jako na jaře znovu obnovení nespočítatelných bytí minulého jara, část stejně,²³ část v přirovnání.²⁴ Naplnění jeho slibu je naší potřebou, potřebou všeho, jeho vlastní potřebou a potřebou jeho svrchované moci. Porušení jeho slibu by bylo v rozporu s důstojností jeho moci

vše, nemůže stvořit nic a ten, který může vytvořit jednu věc, může vytvořit vše. A je-li stvoření všeho svěřeno jediné bytosti, pak se stane natolik jednoduchým jako stvoření jediné věci, tím povstává lehkost. Ale je-li to naopak svěřeno početným příčinám a připsáno mnohočetnosti, stane se stvoření jediné věci natolik obtížné jako stvoření všeho, a taková obtížnost povstává jako hranice nemožnosti.“

²³ Jako stromy a kořeny trávy.

²⁴ Jako listy a plody.

a odporovalo by to úplnosti jeho vědění. Protože porušení slibu povstává z nevědomosti a nemohoucnosti.

Ó, popírači! Jsi si vědom, jak hloupý zločin pácháš svou nevírou a popíráním? Věnujíc se svému vlastnímu lživému zalíbení, svému blouznícímu rozumu, své klamně duši, odmítáš jako lhář toho, který v žádném případě nemůže být přinucen k porušení svého slibu, jehož sláva a velikost nemůže v žádném případě připustit porušení jeho slova, a či pravdomluvnost a věrohodnost jsou potvrzeny všemi viditelnými záležitostmi a věcmi! Navzdory své nekonečné malichernosti pácháš zločin nekonečně ohromných rozměrů. Bez pochyby zasloužíš ohromný a věčný trest!

Dle některých výkladů bude fakt, že zuby některých lidí v pekle budou velké jako hory,²⁵ sloužit jako ukazatel závažnosti jejich zločinů. Ó, popírači, jsi jako cestující zavírající oči před sluncem a místo toho hledící na představu ve své vlastní mysli. Jeho představivost si přeje osvítit strach nahánějící cestu před ním světlem pocházejícím z lampy jeho mysli, která ve skutečnosti není silnější než světluška. Cokoliv bylo přislíbeno Bohem všemohoucím, jehož poctivá slova jsou tato viditelná bytí a jehož pravdomluvnými, výmluvnými znameními jsou dění v přírodě, to zajisté splní. Ustanoví Nejvyšší soud a udělí konečné blaho.

²⁵ Muslim, Janna, 44; Tirmidhl, Jahannam, 3; Ibn Maja, Zuhd, 38; Musnad, ii, 26, 328, 334.

DEVÁTÁ PRAVDA

Brána Božského udělování života a smrti, ukázka jmen Věčně žijící a Soběstačný, a Dárce života a smrti

Je vůbec možné, že by ten, kdo dává život této veliké mrtvé a suché Zemi, kdo tím ukazuje svou moc rozmístěním více než tři statisíců různých druhů stvoření, každé z nich tak pozoruhodné jako je člověk, kdo navíc ukazuje v tomto rozmístění svou všezahrnující znalost nekonečnými rozdíly a odlišením, které dělá v promíchaném komplexu všech těchto druhů, kdo směřuje pohledy všech svých služebníků k věčně trvající blaženosti příslibem jim znovuvzkříšení ve všech svých božských nařízeních, kdo ukazuje vznešenost své moci přiměním všech svých stvoření ke spolupráci, k otáčení se v kruhu pod jeho velením a jeho přáním, k poskytování pomoci jeden druhému a podrobení se jemu, kdo ukazuje důležitost danou člověku stvořením ho úplným, nejvíce cenným a jemným, nejvíce ceněným a hodnotným ovocem na stromě stvoření oslovováním ho bez prostředníka a podřizováním všech věcí jemu – je vůbec možné, že by tak milosrdný a mocný, tak moudrý a všeznalý jediný nepřinesl znovuvzkříšení, neshromáždil by svá stvoření nebo by nebyl schopen to učinit, že by nevrátil člověka k životu nebo by nebyl toho schopen, že by slavnostně nezahájil svůj Nejvyšší soud, že by nebyl schopen stvořit ráj a peklo? Nikoliv, to není možné.

Vskutku všemocný pořadatel událostí tohoto světa tvoří v každém století, každý rok a každý den na malém a pomíjivém povrchu zeměkoule početná znamení, vzorky a ukázky Nejvyššího shromáždění a Planiny znovuvzkříšení.

Ve shromážděních konajících se každé jaro vidíme, že v průběhu pěti nebo šesti dnů více jak tři statisíc rozdílných druhů zvířat a rostlin je shromážděno a poté rozptýleno. Kořeny všech stromů a rostlin, stejně jako některá zvířata, jsou oživeny a obnoveny přesně jak byly. Další zvířata je znovustvořena v podobě tak podobné až téměř identické. Semena, i přesto, že se ve své vnější podobě jeví tak blízka, se stanou během šesti dnů nebo šesti týdnů tak odlišná a rozdílná, a pak jsou s extrémní rychlostí, snadností a obratností přivedeny k životu v nejlepším pořádku a rovnováze. Je vůbec možné, že by pro toho, jenž tvoří vše, bylo něco obtížné, že by nebyl schopen stvořit nebesa a Zemi během šesti dnů, že by nebyl schopen znovuvzkřísit člověka jediným výbuchem? To není možné.

Předpokládejme, že existuje nadaný spisovatel, který dokáže během jediné hodiny napsat zmatená a vymýcená slova tři statisíců knih na jediný list bez jakékoliv chyby, opomenutí nebo vady, kompletní a v nejlepší podobě. Kdyby vám někdo řekl, že tento spisovatel dokáže z paměti opětovně napsat knihu jím napsanou, která spadla do vody a zničila se, řekli byste si, že toho není schopen a nevěřili byste jeho schopnostem? Nebo si představte nadaného

krále, který jediným rozkazem odstraní celá pohoří, obrátí svou říši naruby, přemění moře na souš, aby ukázal svou moc nebo poskytl varovný příklad. A pak spatříte ohromný balvan skutálený do kaňonu, blokující cestu, po které přijíždějí ke králi hosté a nemůžou pokračovat. Pokud by vám někdo řekl: „onen povýšený odstraní nebo rozdrtí balvan jediným rozkazem, ať je jakkoliv veliký, nenechá své hosty ve štychu“, řekli byste, že jej neodstraní nebo že toho není schopen? Nebo pokud by někdo jednou shromáždil velikou armádu a byli byste informováni, že svolá svůj pluk po odpočinku troubením na trumpetu a pluk se seřadí do ukázněných řad, odvětili byste: „Tomu nevěřím?“ Pokud byste řekli cokoliv z těchto věcí, jednali byste skutečně bláznivě.

Pokud jste rozuměli těmto třem porovnáním, podívejte se dále a hleďte, jak věčný návrhář otočí před našimi zraky bílou stránku zimy a otevře zelenou stránku jara a léta. Poté vepíše na stránku zemského povrchu perem moci a osudu v nejkrásnější podobě více než tři statisíc druhů stvoření. Žádný z nich nezasahuje do jiného. Píše je všechny společně, ale nikdo si nebrání v cestě. V utváření a formování je každý beze zmatku ponechán odděleně. V psaní není chyby. Moudrý a uchovávací, který uchová a vloží duši velikého stromu do nejmenšího semínka ne většího než tečka – je povoleno i jen pouhé optání jak uchovává duše zemřelých? Mocný, který zapříčiňuje, že se

zeměkoule otáčí jako hozený oblázek – je povoleno i pouhé optání jak odstraní tuto zeměkouli z cesty svých hostů, kteří cestují, aby se s ním setkali na věčnosti?

Opět, onen jediný s krásnou povahou, který z ničeho oživí vojska všech živých bytostí, nejmenší částice jejich těl, a vepíše je do svých pluků rozkazem „Staniž se“ s největší kázní a tím stvoří velmi ukázněné armády – je povoleno i pouhé optání jak může těla přimět k podmanění se jeho disciplíně jako pluk, jak může shromáždit jejich vzájemně známé základní částice a jejich jednotlivé členy?

Navíc můžeš spatřit svým vlastním zrakem četné vzory vytvořené Bohem jako znamení, přirovnání a známky znovuvzkříšení, vzory jím umístěné v každém věku, v každé éře světa, ve střídání dne a noci, ba i ve zjevení a zmizení mračen na nebi. Představíš-li si sám sebe jako bys žil před tisíci lety a porovnáš-li dvě křídla času, minulost a budoucnost, pak spatříš přirovnání shromáždění a známky znovuvzkříšení tak početné jako staletí a dny. Jestli po zhlédnutí tolika přirovnání a známek považuješ fyzické znovuvzkříšení za nepravděpodobné a rozumově nepřijatelné, viz své chování býti čistým bláznovstvím.

Podívej, co říká nejvyšší výnos o diskutované pravdě:

فَانْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

„Pohlédni tedy na stopy milosrdenství Božího, pohlédni, jak zemi oživuje po smrti její. A On věru je ten, jenž mrtvé k životu přivádí, vždyť On věcí všech je mocen.“ (30:50)

Krátce: Není ničeho, co by činilo znovuvzkříšení nemožným, a je mnohé, co jej činí nezbytným. Slavná a věčná moc, vznešená a všeobjímající svrchovanost toho, jenž uděluje život i smrt této veliké a báječné zemi jako by byla pouhou zvěří, toho, jenž učinil tuto zemi hebkou kolébkou, precizní lodí pro člověka i zvěř, toho, jenž udělal ze slunce lampu poskytující světlo a teplo hostinci světa, toho, jenž učinil planety vozidly pro přepravu svých andělů – moc a svrchovanost takového nemůže spočívat na a být omezena přechodnými, pomíjivými, nestálými, bezvýznamnými, proměnlivými, nedostačujícími a nedokonalými záležitostmi tohoto světa. Tudíž musí mít další říši sobě hodnou, trvalou, stálou, neměnnou a báječnou. Vskutku má další království a pro něj nás nutí pracovat a do něho nás povolá. Všichni s osvěcenými dušemi, kteří pronikli z vnějšího zdání do pravdy a povýšení do blízkosti Božské přítomnosti, všechny duševní póly obdařené osvěcenými srdci, všichni vlastníci zářícího rozumu, všichni dosvědčují, že nás On přemístí do onoho dalšího království. Jednotně nám oznamují, že tam pro nás připravil odměnu a

vyrovnání, a vykládají, že nám opakovaně dává pevné sliby a přísná varování.

Jako je porušení slibu bezdůvodným a naprostým ponížením a nemůže být v souladu s Božskou posvátností, tak také selhání při plnění hrozby vyplývá buď z odpouštění či bezmocnosti.

Nevíra je největším hříchem a nemůže být odpuštěna.²⁶ Všemohoucí Bůh je osvobozený od a povýšený nad veškerou bezmocností. Ti, kteří nám přinášejí svá svědectví a zprávy, i přes veškeré odlišnosti v jejich způsobech, povahách a cestách, s tím zcela jednomyslně souhlasí. Svým počtem mají pravomoc jednomyslnosti. Svou kvalitou mají pravomoc vzdělané shody. Svým postavením je každý vůdčí hvězdou lidstva, opatrovaným okem lidí, objektem národního uctívání. Svou důležitostí je každý expertem a autoritou ve věci. V jakémkoli umění či vědě jsou upřednostňováni dva experti nad tisíci neznalými, a dva pozitivně smýšlející jsou upřednostňováni nad tisíci popírači při přenosu

²⁶ Nevíra odsuzuje stvoření pro údajnou neschopnost a nesmyslnost. Je urážkou veškerému stvoření, popřením ukázek Božích jmen v zrcadlech bytí. Je neúctou všem Božím jménům a popřením svědků Božské jednoty. Je zamítnutím veškerého stvoření. Kazí lidský potencionál natolik, že nejsou schopni nápravy a nepřijmou dobro. Nevíra je také činem největší nespravedlnosti, porušením proti veškerému stvoření a právům Božích jmen. Uchování těchto práv stejně jako nenapravitelná povaha duše nevěřícího činí nezbytným, že nevíra je neodpuštělná. Slova *إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ* „vždyť přidružování (k Bohu) je věru křivda nesmírná“ (31:13) ukazuje tento význam.

zprávy. Například svědectví dvou lidí potvrzujících srpek měsíce na začátku ramadánu zcela anuluje popření tisíců zamítačů.

Krátce: Na celém světě není pravdivějšího prohlášení, nejočividnější pravdy než této. Svět je bezpochyby polem a znovuvzkříšení mlatem, sklizní. Ráj a peklo jsou skladištěm zrn.

DESÁTÁ PRAVDA

Brána moudrosti, milosti, slitování a spravedlnosti. Ukázka jmen Všemoudrý, Štědrý, Spravedlivý a Milostivý.

Je vůbec možné, že by slavný vlastník veškeré nadvlády v tomto nestálém hospici světa, v tomto pomíjivém místě zkoušek, v tomto proměnlivém místě na Zemi, takové ukázce moudrosti, natolik zřejmé milosti, tak ohromné spravedlnosti, tak vyčerpávajícího slitování – je vůbec možné, že by neexistovala v jeho říši, ve světech vnějších a vnitřních dimenzí věcí, trvalá obydlí s věčnými obyvateli, stálé stanice s nesmrtelnými občany, a že by všechny zde spatřené pravdy moudrosti, milosti, slitování a spravedlnosti měly klesnout do nicoty.

Opět, je vůbec možné, že by Všemoudrý Bůh zvolil člověka mezi všemi svými stvořeními, aby obdržel přímý a všeobecný proslov od Boha, učinil by jej všeobjímajícím zrcadlem, dovolil by mu ochutnat, zvážit a sblížit se s celým obsahem své pokladnice milosti, ukázal by se člověku všemi svými jmény, miloval by ho a učinil sebe jím

milovaným – že by udělal to vše a poté by neposlal ubohého člověka do věčné říše, nepozval by ho do obydlí trvalé blaženosti a neučinil by ho tam šťastným?

Je rozumné, že by uvalil na každé bytí, i jen na pouhé semínko, tak těžký úkol jakým je strom, upevnil by na něj vzory své moudrosti tak početné jako květiny, a prospěšné stránky tak početné jako plody, ale udělil by tomuto úkolu, těmto vzorům Své moudrosti a těmto prospěšným stránkám, účel náležící pouze tomuto světu, tak malý jako je semeno? Že by neučinil tento účel ničím více než životem tohoto světa, něčím méně cenným než hořčičné semínko? Že by z bytostí neučinil semena pro svět s významem a orbou pro říši onoho světa, aby urodili své skutečné a hodnotné výsledky? Že by povolil natolik významné střídání zůstat bez účelu, být prázdným a zbytečným? Že by neotočil jejich tváře ke světu s významem a světu věčnosti tak, aby tam mohli odhalit své skutečné účely a výsledky?

Opět, je vůbec možné, aby zapříčiněním věcí popřít jejich vlastní přirozenost prezentoval svá věrohodná jména Všemoudrý, Štědrý, toužící, Milostivý, jako by byly ukázány svými protiklady – Bůh chraň! – že by popřel skutečnou podstatu všech bytí naznačujících jeho moudrost a štedrost, jeho spravedlnost a milost, že by zamítnul svědectví všech stvoření, že by popřel znamení učiněná všemi věcmi?

Může intelligence akceptovat, že by Bůh uložil na člověka a jeho smysly povinnosti natolik početné jako jsou vlasy na jeho hlavě, ale nedal by mu více než pozemskou odměnu, něco méně cenného než je pouhý vlas? Že by jednal bezvýznamně a protikladně se svou skutečnou spravedlností a odporoval by své skutečné moudrosti?

Opět, je vůbec možné, že by Bůh, který prokazuje a ukazuje sám sebe býti vlastníkem absolutní moudrosti, připevňováním každé živé bytosti, i pouhému členu jakým je jazyk, vlastně každému stvoření, příkladů své moudrosti a pramenů prospěchu natolik početných jako výsledků a plodů kolik vložil do stromu – je vůbec možné, že by selhal při udělení nejlepší z ukázek své moudrosti, nejvýznamnějšího ze všech pramenů prospěchu, nejdůležitějšího ze všech výsledků, kteří činí jeho moudrost moudrostí.

Jeho požehnání požehnáním, jeho milost milostí, pramen a cíl jeho moudrosti, milosti a štědrosti – věčnost, setkání s ním na onom světě a věčnou blaženost? Pokud by toto zanedbal, pohroužil by veškeré své konání do naprosté bezúčelnosti a podobal by se někomu, jež postavil palác, v němž každý kámen má tisíce podob, v jehož každém rohu je k nalezení tisíce ozdob, a v němž je poskytováno tisíce nástrojů a náčiní, ale kdo nad palácem nepostavil střechu, takže vše shnilo a bylo zbytečně zničeno. Ne v žádném případě to nemůže být pravdou! Z absolutní dobroty vyvstane dobrota a z

vlastníka absolutní krásy vyvstane krása. Stejně tak se nevynoří nic postrádající účel od vlastníka absolutní moudrosti.

Kdokoliv se ve svých představách nalodí na loď dějin a vypluje do minulosti, uvidí mrtvá období, místa, shromáždění a světy, tak početné jako léta a každé jako zastávka jakou je svět, pole zkoušek, shromáždění stvoření, které vidíme. Formou a kvalitou jsou rozdílné, ale připomínají jeden druhého svou uspořádaností, báječností a způsobem zobrazujícím stvořitelovu sílu a moudrost.

V těchto nestálých zastávkách, pomíjivých polích, letných shromážděních taktéž spatří řádné dílo toliko zřetelné moudrosti, náznaky tak jasné štědrosti, známky tak velitelské spravedlnosti, plody tak rozsáhlé milosti, že zajisté pochopí – vnímá-li- že ještě dokonalejší moudrost než ta, jež vidí, je nemyslitelná, že krásnější štědrost než ta, jež pozoruje, je nemožná, že spravedlnost slavnější než známky té, jež vidí, nemůže existovat, a milost rozsáhlejší než plody té, jež vidí, je nepředstavitelná.

Pokud by nebyly, předpokládá nemožné, trvalá bydliště, vznešené paláce, věčně trvající zastávky a věčná bydliště se svými věčnými obyvateli, Božími radostnými služebníky, v říši onoho věčného monarchy disponujícího všemi záležitostmi a neustále měnícího hospic a jeho nájemníky, poté by bylo nezbytné zamítnout skutečnou podstatu moudrosti, spravedlnosti, štědrosti a soucitu, tyto čtyři mocné a všeobecné prvky jako jsou světlo,

vzduch, voda a zem, a odmítnout jejich existenci, i přestože jsou natolik zřejmé jako vnější prvky. Proto je jasné, že tento nestálý svět a jeho obsah nemůže být úplnou ukázkou jejich skutečné podstaty. Není-li jiného místa někde jinde, kde můžou být zcela ukázány, pak je nezbytné, s šílenstvím jakým onen muž zamítá existenci slunce, i přestože vidí jeho světlo naplňující den, zamítnout moudrost viděnou ve všem před našimi zraky, zamítnout spravedlnost, jejíž znaky jsou natolik patrné²⁷ a zamítnout všude přítomný soucit.

A následuje, že musíme považovat za pošetilého vtípálka, zrádného tyrana, toho, od něž pocházejí všechny moudré procesy, štědré činy a milostivé dary, které si uvědomujeme ve vesmíru. Chraň Bůh, že tak by to mělo být. To je zcela nemožný obrat od

²⁷ Jsou dva druhy spravedlnosti, jeden kladný, druhý záporný. Kladný druh spočívá v dávání práv tomu, kdo si to zaslouží. Tato forma spravedlnosti se vyskytuje ve světě tím nejzřetelnějším stylem, protože, jak je prokázáno ve Třetí Pravdě, viditelně uděluje, v souladu s mimořádnou mírou a speciálními kritérii, všemu vše po čem je touženo od jejich Slavného Stvořitele jazykem vrozené kapacity, mluvou přirozené potřeby, řečí nezbytnosti, a veškeré požadavky života a existence. Tento druh spravedlnosti je tedy tak jistý jako život a existence sama. Další druh spravedlnosti, negativní, spočívá v pokárání nespravedlivých, dává provinilcům, co si zaslouží, odplatou a trestem. Tento druh spravedlnosti není zcela ukázán v tomto světě, i přes nespočítatelná znamení a indikace, která nám umožňují ochutnat její skutečnou povahu. Například veškeré kárající údery a trestající rány udělené na všechny vzpurný lid, od Ada a Thamuda až po lid dnešních časů, jasně ukazují, že tento svět ovládá povýšená spravedlnost.

pravdy. Ani pošetilí filozofové, kteří zamítli existence všeho, ba i jich samotných, by nepřipustili takovou myšlenku.

Krátce: S ohledem na naprostou rozdílnost mezi – na straně jedné – stav záležitostí viděný společně s universálním splynutím života a rychlým rozdělením smrtí, impozantními shromážděními a prudkými rozptyly, velkolepými revolucemi a ohromnými manifestacemi, a – na straně druhé – drobné plody spatřené krátce v tomto pomíjivém světě, přechodné a bezvýznamné účely bytostí náležící tomuto světu, usuzujeme, že nejsoucno (neexistence) Onoho světa by znamenalo připojení maličkému kamenu moudrý účel tak ohromný jako skála, a ohromné skále účel tak maličký jako kámen. Žádná inteligence nebo rozum to nemůže přijmout.

Jinak řečeno, nedostatek míry mezi bytostmi a těmito záležitostmi na straně jedné a jejich účely příslušící tomuto světu na straně druhé, s jistotou ukazují, že všechny bytosti mají tváře obrácené ke světu s významem. To jest tam, kde urodí své odpovídající plody a kde jsou jejich zraky upřeny na posvátná jména. Jejich konečné cíle náleží pouze tomu světu. Zatímco jejich hmota je schována pod zeminou tohoto světa, jejich květy rozkvetou ve Světě podob. Člověk zasévá a je zasévám v tomto světě v souladu se svými možnostmi, sklizeň je shromážděna na Věčnosti.

Podíváte-li se na stránku věcí otočenou k Božím jménům a věčnosti, uvidíte, že každé semeno,

zázrak síly, má cíl tak ohromný jako strom. Každý květ²⁸, který je jako slovo Boží moudrosti, má tolik významů jako květů na stromě, a každý plod, div Božího řemeslného díla a báseň nadiktována Boží moudrostí, má tolik moudrých účelů jako je plodů na stromě.

Tak jako ovoce sloužící nám jako látka, což je pouze jeden z těchto tisíců moudrých účelů. Splní svůj účel, vyjádří svůj význam, a umře pohřbeno v našem žaludku. Poněvadž tyto pomíjivé bytosti urodí věčné plody na jiném místě, zanechají tam svou trvalou podobu a vyjádří věčně trvající významy. Poněvadž se angažují v ustavičném oslavování Stvořitele, a poněvadž člověk se stane člověkem vnímáním těchto aspektů věcí orientovaných na věčnost, takto nacházejíce svou cestu na věčnost pomíjivostí- jelikož toto vše je pravda, tak musí být nějaký další význam pro všechny tyto bytosti obsazené mezi životem a smrtí, nejdříve shromážděné a poté rozptýlené.

V tomto porovnání není chyba. Výše zmíněný stav záležitostí se podobá okolnostem vytvořených a uspořádaných formou napodobení a zastoupení. Letmá shromáždění a rozptýlení jsou naaranžována s ohromnými výdaji pouze kvůli focení, které bude

²⁸ Je-li tázáno, „proč vaše přirovnání obsahují především květy, semena a plody,“ naše odpověď je, že oni jsou nejbáječnějšími, nejpozoruhodnějšími a nejjemnějšími zázraky Božské síly. Navíc, jelikož přírodovědci, filozofové a lidé špatného vedení nejsou schopni číst přesný scénář jim napsaný perem osudu a moci, zakuckali se na nich a spadli do bažiny přírody.

promítnuto v kině. Stejně tak jeden z důvodů pro náš průchod osobním a společenským životem v tomto životě, pro krátký čas, je umožnit vyfocení fotek a zformování obrazů, umožnit výsledky našich činů být zaregistrovány a nahrány, kvůli zobrazení na den zúčtování, kvůli ukázání při velkém shromáždění a urodit ovoce nejvyšší spokojenosti. Vznesené rčení Proroka (mír a požehnání s ním) 'Tento svět je orbou pro věčnost,²⁹²⁸ naznačuje tento význam.

Jelikož svět existuje a v něm moudrost, štědrost, soucit a spravedlnost také existují, se svými početnými důkazy, zajisté také Onen svět existuje, stejně tak jistě jako tento svět. Jelikož jedna strana všeho na tomto světě je obrácena k Onomu světu a k němu postupuje, zamítnout Onen svět by bylo jako zamítnout tento svět s celým svým obsahem. Úplně stejně jako předurčená hodina a hrob čekají na člověka, tak také Ráj a Peklo, netrpělivě očekávají jeho příchod.

JEDENÁCTÁ PRAVDA

Brána Lidskosti, a Ukázka Jména Pravdy

Je vůbec možné, že by Bůh Všemohoucí, Ten, který je uctíván pravdivými, stvořil člověka mezi stvořeními nejvýznamnějšího ze svých sluhů s ohledem na Svou absolutní nadvládu a s ohledem na Svou absolutní nadvládu ve všech svých říších; že by z něj učinil nejpřemýšlivějšího adresáta Svě

²⁹ al-Ajlūni, Kashf al-Khafd, i, 320.

slavné adresy, nejobsáhlejší zrcadlo ukázek Svých jmen; že by jej stvořil nekrásnějším zázrakem Své moci nejjemnějším stylem, aby mohl obdržet ukázkou nejlepšího jména, stejně jako přednost nejlepšího jména vlastní ostatním jménům, aby člověk posoudil a pochopil obsah Božské pokladnice milosrdenství; že by z něj učinil badatele tajemství vybaveného rovnováhou a prostředky více než ostatní stvoření; a učinil by jej nejpotřebnějším ze všech stvoření s ohledem na Své nekonečné dary, nejvíce trpícího zkázou a nejžádostivějšího po nesmrtelnosti; že by jej učinil nejcitlivějším, nejubožejším a nejpotřebnějším mezi zvěří, nejbídnějším a vystaveného bolesti v tomto životě, ale nejvznešenějšího v povaze, v nejlepších formách a charakterech – je možné že by Bůh Všemohoucí udělal toto vše s člověkem a neposlal by jej do Věčné Říše, pro kterou je vhodný a po které touží? Je možné, že by takto popřel celou podstatu lidstva, jednal způsobem, který je úplně opačný s Jeho vlastní pravdomluvností a provedl by čin nespravedlnosti, který oko pravdivého musí považovat za škaredý?

Opět, je vůbec možné, že by On, Který vládne spravedlivě, Jehož milosrdenství je naprosté, udělil člověku takovou dispozici, že pochopil nejvyšší důvěru, před kterou se zmenšily i nebesa a pohoří, aby zvážil a poznal, se svými nepatrnými a malinkými vahami a dovednostmi, všezahrnující přívlastky, universální díla a nekonečné ukázky

Stvořitele; že by ho On stvořil nejjemnějším, zranitelným, křehkým a slabým mezi bytostmi, zatímco mu svěří nařízení za veškerý rostlinný a zvířecí život na zemi, a zapříčiní lidský zásah do jejich způsobu uctívání a oslavování Boha; že by člověka učinil býti zastoupením v miniatuře Jeho vesmírného procesu; že by On způsobil, aby provolával Jeho slavnou nadvládu všem bytostem, slovem i činem; že by ho upřednostnil před anděly a dal mu hodnost zástupce – je vůbec možné, že by Bůh udělil na člověka to vše a nedal by mu věčné blaho, účel, výsledek a plod všech těchto povinností? Že by jej svrhl na nízký stupeň jako nejbídnějšího, nepříznivého osudem, poníženého a nejutrápenějšího mezi svými stvořeními; nebo že by z inteligence učinil dar Své vlastní moudrosti a nejpožehnanější a nejprůzračnější nástroj trýzně bídneho, a takto jednal v plném rozporu se Svou úplnou moudrostí a v protikladu Svého úplného milosrdenství? To není v žádném případě možné!

Krátce: Stejně jako jsme viděli v dokladech důstojníka v přirovnání, že jeho hodnost, povinnost, plat, instrukce a výbava dosvědčují, že zde není kvůli nějakému dočasnému bojišti, ale spíše že postupuje k nějakému trvalému království, kvůli kterému se projevuje – tak také ti, jímž byla odkryta pravda a jistota, souhlasili, že jemnost vepsaná v knize lidského srdce, smysly poznamenané v zápisníku lidské inteligence, výbava obsažená v lidské povaze, všechny jsou obráceny k věčnému

blahu, byly dány člověku a vyrobené v souladu s tímto konečným cílem.

Například, jeli sluhovi řečeno „můžeš žít milion let a vládnout světu, ale na konci budeš ničím“ zareaguje smutkem místo radostí, není-li oklamán prázdnou představou a zásahem duše. I ta největší pomíjivá věc tedy nemůže uspokojit nejmenší lidské možnosti.

Pak je to tedy tato lidská dispozice – jeho touhy prodlužující se k věčnosti, jeho myšlenky zahrnující veškeré stvoření a jeho přání objímající rozdílné druhy věčného blaha – která dokazuje, že byl stvořen pro věčnost a postoupí na věčnost. Tento svět pro něj hospice a čekárnou na věčnost.

DVANÁCTÁ PRAVDA

Brána Proroctví a Zjevení a ukázka 'Ve jménu Boha Milosrdného, Slitovného'

Je vůbec možné, že by bludné pochybnosti, ne silnější než křídla mouchy, uzavřely cestičku k věčnosti a k bráně do Ráje, které byly jistě otevřeny nejušlechtilejším prorokem (mír a požehnání s ním), s veškerou jeho mocí, spoléhající se na moc svých ověřených zázraků stejně jako na tisíce rozhodných veršů Koránu, knize zázračné ze čtyřiceti různých pohledů – onen prorok, jehož slova jsou potvrzeny všemi ostatními proroky, spoléhaje se na své vlastní zázraky, jejichž tvrzení jsou potvrzena všemi svěťci, spoléhající se na svá proroctví a zkušenosti, a jehož

pravdomluvnost dosvědčují všichni čistí učenci, spoléhaje se na svá pátrání po pravdě?

Z předchozích pravd je jasné, že znovuvzkříšení je tak pevně zakořeněnou pravdou, že ani síla schopná pozvednout zeměkouli, rozbít ji a odhodit pryč, tím nemůže otrást. Protože sám Bůh všemohoucí ujišťuje tuto pravdu v souladu s významem všech svých jmen, jeho ušlechtilý prorok to potvrzuje svými zázraky a důkazy, Korán to prokazuje všemi svými pravdami a verši, a vesmír sám o sobě tomu svědčí všemi v sobě obsaženými známkami a všemi v něm probíhajícími moudrými procesy. Je vůbec možné, že by se Bůh spojil s veškerým svým stvořením (kromě nevěřících) v otázce znovuvzkříšení, a pochybnost slabší než vlas a ďáblovu našeptávání by otráslly a vyvrátily onu povýšenou a pevně zakořeněnou pravdu podobající se hoře? Ne, v žádném případě!

Ale pozor, nemyslete si, že důkazy znovuvzkříšení jsou omezeny do Dvanácti Pravd zde zmíněných. Sám Korán, který nás v těchto Dvanácti Pravdách vedl, naznačuje ještě tisíce dalších ohledů na tuto záležitost, ze kterých každý je známkou, že náš Stvořitel nás přesune z této dočasné říše do věčné.

Opět, nemyslete si, že Boží jména, která logicky vyžadují existenci znovuvzkříšení, jsou pouze ta zde zmíněná – Moudrý, Štědrý, Milosrdný, Spravedlivý, Uchovávací. Naopak, všechna Boží jména ukázána

v uspořádání vesmíru logicky vyžadují existenci znovuvzkříšení, vlastně jej činí nezbytným.

A nemyslete si, že tvořivé známky naznačující znovuvzkříšení jsou upoutány k těm výše zmíněným. Naopak, ve většině bytostí existují různé ohledy a vlastnosti, které jsou jako závěsy otevírající doprava a doleva, jeden ohled svědčí Stvořiteli a další naznačuje znovuvzkříšení. Například krása lidské bytosti vytvořená jakoby v nejjemnějším stylu předvádí existenci Stvořitele, zatímco ve stejnou dobu fakt, že brzy upadne a zemře i se svými obsáhlými schopnostmi uloženými v onom nejjemnějším stylu, předvádí existence znovuvzkříšení. Někdy, podívá-li se někdo na stejný ohled dvěma různými směry, tak vidí, že to ukazuje existence Stvořitele i znovuvzkříšení.

Například podívá-li se někdo na moudrý řád, spravedlivou rovnováhu, velkorysé ozdoby a milosrdnou laskavost vlastní pro většinu věcí, ukazují, že pocházejí z mocné ruky moudrého, štědrého, spravedlivého a milosrdného Stvořitele. Stejně tak podívá-li se na letmý a bezvýznamný život pomíjivých bytostí, jež jsou ukázkou těchto vlastností, navzdory jejich síle a nekonečnosti, objeví se před ním věčnost. Jinak řečeno, všechny věci potichu recitují a nutí ostatní recitovat 'Věřím v Boha a v Poslední Den.'

ZÁVĚR

Předcházejících Dvanáct Pravd potvrzuje, doplňuje a podporuje jedna druhou. Vytvářejíce jednotu ukazují požadovaný výsledek. Je v možnostech jakýchkoli pochybností proniknout těmito dvanácti pevnými zdmi, každou jako železo nebo diamant, aby otřásly vírou ve znovuvzkříšení umístěnou v jejich uzavřené Citadele?

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ

Verš „Vaše stvoření i vaše vzkříšení je pro Něj jako stvoření a vzkříšení duše jediné.“ (31:28), naznačuje následující: Stvoření a znovuvzkříšení celého lidstva je tak snadné pro Božskou sílu jako stvoření a znovuvzkříšení jediného člověka. Opravdu. V pojednání nazvaném *Nokta* (Bod) jsem detailně vysvětlil pravdu vyjádřenou tímto veršem. Zde pouze naznačíme souhrn pomocí několika přirovnání. Chcete-li více detailů, odkažte se na *Nokta*.

Například, وَاللَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى „A Bůh představuje příklad nejvznešenější“ (16:60) a není chyba v přirovnání, pokud by manifestace slunce byla podle jeho vlastní vůle, mohlo by být řečeno, že slunce uděluje své tajemství manifestace na početné čiré věci se stejnou lehkostí jako na jedinou částici.

V souladu s tajemstvím průhlednosti je i pouze malá zřetelnice průhledné částice rovna ohromnému

povrchu oceánu v přijímání odrazu slunečních paprsků.

V souladu s tajemstvím řádu je převrácena ohromná válečná loď se stejnou lehkostí, jako dítě převrátí svou lodičku svým prstem.

V souladu s tajemstvím poslušnosti se pohne ohromná armáda se stejným rozkazem, který velitel použije k pohybu jediného pěšáka.

V souladu s tajemstvím rovnováhy si představme, že ve vesmíru existuje váha natolik citlivá a zároveň natolik veliká, že by pocítila dva vložené oříšky ve svých miskách a zároveň udržela a zvažila dvě slunce. Pokud by dvě slunce o stejné váze byla vložena do misek váhy, stejná síla, která zvedá jeden ořech do nebes a druhý poklesne k zemi, pohne těmito nebeskými těly se stejnou lehkostí. Jelikož v tomto pokorném, nedostačujícím a přechodném světě nahodilosti jsou si největší a nejmenší věci sobě rovné, a početné, nekonečné věci se jeví jako rovné jediné věci skrze tajemství zářivosti, průhlednosti, řádu, poslušnosti a rovnováhy, pak zajisté málo a moc, trochu a mnoho bude rovno před vlastníkem absolutní moci, a On bude schopen předvolat všechno lidstvo ke znovuvzkříšení jediným zatroubením na trumpetu, jako by bylo jediným člověkem – to vzhledem k tajemstvím zářivých ukázek nekonečné a naprosto dokonalé síly Svě podstaty, průhlednosti vnitřních dimensí věcí, řádu ustanoveným moudrostí a osudem, úplná poslušnost od všech věcí Jeho velení, a rovnováha

existující v nahodilém bytí, které se skládá z bytí a nebytí nahodilosti.

Stupně síly a slabosti věci jsou určeny zásahem opaku oné věci. Například, stupně horka jsou určeny zásahem chladu, stupně krásy zásahem ošklivosti, fáze světla zásahem tmy. Ale existuje-li něco samo o sobě, a není to náhodné, pak do něj jeho opak nemůže zasáhnout, protože tak by se logicky musela objevit jednota opaků, a to je nemožné. V tom, co existuje samo o sobě, nemůže být gradace. Nyní, moc Vlastníka absolutní moci náleží Jeho podstatě. Těší se z absolutní dokonalosti a není nahodilá jako nahodilé bytí. Takže je nemožné, že by ji její protiklad, nemohoucnost, mohla zasáhnout. Proto je pro Pána Slávy stejně snadné stvoření jara jako stvoření jediné květiny. Ale pokud by tvoření bylo připsáno kauzalitě, pak by stvoření jediné květiny bylo tak obtížné jako stvoření celého jara. Pro Boha je znovuvzkříšení a shromáždění veškerého lidstva tak snadné jako znovuvzkříšení a shromáždění jednoho člověka.

Vše, co jsme dosud o znovuvzkříšení vysvětlili, přirovnání naznačující znovuvzkříšení a pravdy o něm, je odvozeno ze záře moudrého Koránu. Jediný záměr přivádí duši k odstoupení a srdce k přijetí. Je to Korán, jemuž náleží právo mluvit. Je to pravdivá mluva a veškerá mluva je tomu podřízena. Naslouchejme tedy Koránu:

فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ

فَانْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ
 ذَلِكَ لَمُنْجِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ
 مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ يَوْمَ
 تَرْوَنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ
 حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى وَلَكِنَّ عَذَابَ
 اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَ بَيْنَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ لِلَّهِ شَدِيدٌ
 فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ * وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي حَجِيمٍ
 إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا وَقَالَ
 الْإِنْسَانُ مَا لَهَا يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا بَانَ رَبُّكَ أَوْحَى لَهَا يَوْمَئِذٍ
 يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا
 يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

الْقَارِعَةُ مَا الْقَارِعَةُ وَمَا أَدْرِيكَ مَا الْقَارِعَةُ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ
 كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ فَأَمَّا مَنْ
 ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ
 فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ وَمَا أَدْرِيكَ مَا هِيَ نَارٌ حَامِيَةٌ

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ
أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

„Rci: ‘Jedině Bůh má důkaz přesvědčující; kdyby byl chtěl, byl by vás všechny uvedl na cestu správnou.’“ (6:149)

„Pohlédni tedy na stopy milosrdenství Božího, pohlédni, jak zemi oživuje po smrti její. A On věru je ten, jenž mrtvé k životu přivádí, vždyť On věcí všech je mocen.“ (30:50)

„A dokonce Nám podobenství uvádí zapomínaje na své stvoření a hovoří: ‘Kdo kosti ožíví, když již zpráchniví?’“ (36:78)

„Lidé, bojte se Pána svého, neboť otřesy Hodiny budou věcí nesmírnou. V onen den, až ji spatříte, každá kojící matka opustí dítě, jež kojila, a každá těhotná potratí plod svůj; tehdy uvidíš lidi jako opilé, aniž se opili. Avšak trest Boží bude strašný.“ (22:1-2)

„Bůh – a není božstva kromě Něho – vás vskutku shromáždí pro den zmrtvýchvstání, o němž pochyby není. A kdo pravdivější je než Bůh ve vyprávění?“ (4:87)

„Čistí zajisté ve slastech budou, zatímco hříšníci do ohně půjdou.“ (82:13-14)

„Až se země bude otřásat svým zemětřesením, až země svá břemena vyvrhne, člověk se zeptá: „Co se s ní děje?“ V ten den bude země vyprávět své děje podle toho, jak jí to Pán tvůj vnukne. V ten den se lidé vynoří v houfech, aby jim byly ukázány jejich činy. A kdo učinil dobra jen za váhu prášku, uzří je, a kdo učinil zla jen za váhu prášku, uzří je.“ (4:1-8)

„Roztríštění! Co je to roztríštění? Víš ty vůbec, co je to roztríštění? V ten den budou lidé jak mýry rozptýlené a hory podobat se budou rozcupované vlně. Tehdy ten, jehož skutků váha bude těžká, se octne v blaženém žití, zatímco ten, jehož skutků váha bude lehká - Propast bude jeho matí. Víš ty vůbec, co je to Propast? Oheň planoucí!“ (101:1-11)

„Bohu náleží nepoznatelné na nebesích i na zemi; a příchod Hodiny bude jak oka mžiknutí či ještě kratší - vždyť Bůh mocen všech je věcí!“ (16:77)

Naslouchaje těmto i dalším veršům Koránu, řekněme, „ano, věříme a souhlasíme.“

آمَنْتُ بِاللَّهِ وَ مَلِكِهِ وَ كُتِبَهِ وَ رُسُلِهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ وَ بِالْقَدَرِ
خَيْرِهِ وَ شَرِّهِ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى وَ الْبَعْثُ بَعْدَ الْمَوْتِ حَقٌّ وَ أَنَّ
الْجَنَّةَ حَقٌّ وَ النَّارَ حَقٌّ وَ أَنَّ الشَّفَاعَةَ حَقٌّ وَ أَنَّ مُنْكَرًا وَ نَكِيرًا
حَقٌّ وَ أَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الطَّيِّفِ وَ أَشْرَفِ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ
أَكْمَلِ وَ أَجْمَلِ ثَمَرَاتِ طُوبَاءِ رَحْمَتِكَ الَّتِي أَرْسَلْتَهُ رَحْمَةً
لِلْعَالَمِينَ وَ وَسِيلَةً لَوْصُولِنَا إِلَى أَرْزِينِ وَ أَحْسَنِ وَ أَجْلَى وَ أَعْلَى
ثَمَرَاتِ تِلْكَ الطُّوبَاءِ الْمُتَدَلِّيَةِ عَلَى دَارِ الْآخِرَةِ أَيْ الْجَنَّةِ. اللَّهُمَّ
أَجِرْنَا وَ أَجِرِ وَالِدَيْنَا مِنَ النَّارِ وَ أَدْخِلْنَا وَ أَدْخِلْ وَالِدَيْنَا الْجَنَّةَ
مَعَ الْأَبْرَارِ بِجَاهِ نَبِيِّكَ الْمُخْتَارِ آمِينَ

Věřím v Boha, Jeho anděly, Jeho knihy, Jeho proroka a Soudný den. Věřím, že obojí, dobrý i špatný osud jsou od Boha Všemohoucího; že znovuvzkříšení po smrti je

pravdou; že Ráj je pravdou; že Pekelný oheň je pravdou; že Munkar a Nakir jsou pravdou; a že Bůh vzkřísí ty, kteří jsou v hrobech. Dosvědčuji, že není boha kromě Boha a dosvědčuji, že Muhammad je prorok Boží. Bože, požehnej nejlepšímu, nejušlechtilejšímu, nejdokonalejšímu, nejkrásnějšímu ovoci Tuby Tvého milosrdenství, tomu, jehož jsi poslal jako milosrdenství všem světům a jako prostředek našeho dosažení na nejkrásnější, nejjemnější, nejčistší a nejповыšenější ovoce Tuby, jehož větve se roztahují nad věčností a rájem; Bože, ochraňuj nás i naše rodiče před ohněm, a umožni nám i našim rodičům vstoupit do ráje s oddanými, pro Tebou vybraného proroka. Amen.

Bratře studující toto pojednání s otevřenou myslí! Neříkej, 'proč nemůžu ihned porozumět všem detailům 'Desátého Slova'?' a nebuď zarmoucen svým neúspěchem zcela pochopit. Protože i mistr filozofie, jako byl Avicena, řekl, že

الْحَشْرُ لَيْسَ عَلَى مَقَائِسَ عَقْلِيَّةٍ

'znovuvzkříšení nemůže být pochopeno racionálními kritérii.' Jeho úsudek byl, že musíme věřit ve znovuvzkříšení. Ale rozum nám nemůže v naší víře pomoci. Podobně i všichni islámští učenci se jednomyslně domnívali, že znovuvzkříšení spočívá na tradičních důkazech, nemůže být zkoumáno racionálně. Přirozeně, tolik hluboká, a zároveň povýšená cesta se náhle nemůže stát veřejnou dálnicí pro uplatňování rozumu. Ale nabídl bychom tisíceré díky milosrdnému Stvořiteli za udělení nám toliko cesty prostřednictvím záře

moudrého Koránu a Jeho vlastní milosti, v době, kdy je víra napodobením minulostí a pokorné přijetí zmizelo. Protože množství dopřáno každému z nás je postačující pro spásu naší víry. Spokojeni s množstvím, kterému jsme schopni porozumět, bychom měli přecíst pojednání a usilovat o růst našeho pochopení.

Jeden z důvodů, že je nemožné přiblížit se k racionálnímu pochopení znovuvzkříšení, je takový, jelikož nejvyšší shromáždění, znovuvzkříšení, je skrze ukázkou Božího největšího jména, tak pouze viděním a ukázáním velikých činů očividných v maximální ukázce Božího největšího jména i v ostatních Jeho jménech je to možné dokázat jako jisté a pevně věřit, že znovuvzkříšení je tak snadné jako jaro. Takto se záležitosti jeví a takto jsou ukázány v Desátém Slově (Znovuvzkříšení a Posmrtný Život), pomocí záře Koránu. Pokud by nebylo této záře a naše inteligence by byla ponechána svým vlastním malým možnostem, pak by byla neschopná a odsouzená k víře ve znovuvzkříšení cestou napodobení.

První část důležitého doplňku a dodatku
Desátého Slova

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ * وَلَهُ الْحَمْدُ
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ * يُخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ * وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ
خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ
وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا
إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَ
أَلْوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ
وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ
وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ
دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ
وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ
الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

„Ve jménu Boha Milosrdného, Slitovného!“

„Pronášejte slávu Bohu, když večer zastihne vás a když ráno procítáte - a Jemu patří chvála na nebesích i na zemi - a když večer se sklání a když poledne máte.“

“On dává vzejít živému z mrtvého a mrtvému z živého a oživuje zemi po smrti její. A podobně i vy budete z hrobů vyvedeni.”

A patří k Jeho znamením, že stvořil vás z prachu, a hle, když lidstvem jste se stali, po zemi jste rozptýleni.

“A patří k Jeho znamením, že vám z vás samých manželky stvořil, abyste u nich klid našli. A vložil mezi vás lásku a dobro - a věru jsou v tom znamení pro lidi přemýšlivé.”

“A patří k Jeho znamením stvoření nebes a země i rozličnost jazyků vašich i barev - a v tom je věru znamení pro lidstvo veškeré.”

“A patří k Jeho znamením, že za noci spíte a za dne o - část z Jeho přízně usilujete. I v tom je věru znamení pro lid slyšící.”

"A patří k Jeho znamením, že vám ukazuje blesky pro strach i naději a sesílá z nebe vodu a oživuje jí zemi po smrti její. A v tom je věru znamení pro lid chápavý."

"A patří k Jeho znamením, že nebesa a země z rozkazu Jeho pevně stojí a že potom, až zvoláním vás zavolá ze země, vy ven vyjdete z ní."

"A Jemu náleží vše, co na nebesích je i na zemi, a všichni jsou Mu pokorně oddáni."

"A On je ten, jenž zahajuje život prvním stvořením a pak to opakovat bude - a to pro něj je velmi snadné. On příkladem nejvyšším je na nebesích a na zemi a On mocný je i moudrý." (30:17-27)

V tomto Devátém paprsku bude vysvětlen rozhodující bod těchto vznešených nebeských veršů, který ukazuje jeden z 'pólů' víry. Tyto mocné posvátné důkazy budou vysvětleny. Je to jemný příklad panské milosti, že před třiceti lety na konci svého díla nazvaného *Muhakemat* (Úvaha), které bylo úvodem ke komentářům Koránu, napsal Starý Said: 'Druhý Cíl: Dva verše Koránu zmiňující znovuvzkříšení mrtvých budou vyloženy a vysvětleny. *Ve jménu Boha milosrdného, slitovného.*' Tam zastavil a více nemohl psát. Chvála a díky mému milosrdnému Stvořiteli v počtu znamení a náznaků znovuvzkříšení, že po třiceti letech mě nechal uspět. Ano, před devíti nebo deseti lety udělil Desáté a Dvacáté deváté Slovo, dva skvělé a mocné důkazy vykládající Božský výnos:

فَانْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

„Podívejte se tedy na znamení Boží milosti, jak přivede zemi k životu po smrti její, je to On kdo přivede mrtvé k životu, On je mocný nad vším“, což bylo prvním ze dvou veršů. Ty umlčely popírače znovuvzkříšení. Nyní, devět nebo deset let po těchto nedobytných bastionech víry ve znovuvzkříšení mrtvých, udělil současným pojednáním komentář druhého vznešeného verše. Tento Devátý Paprsek obsahuje Devět Zastavení naznačených výše zmíněnými verši a důležitý Úvod.

ÚVOD

(Skládá se ze dvou Bodů zahrnujících stručné vysvětlení jednoho obsáhlého výsledku početných duševních užitků víry ve znovuvzkříšení a její rozhodující důsledky. Ukázka, jak nezbytná je pro lidský život a hlavně pro život společnosti, souhrn universálního důkazu mezi četnými důkazy zásady víry ve znovuvzkříšení a prohlášení jak nepochybná a zřejmá je tato zásada víry.)

PRVNÍ BOD

Naznačíme, jako měřítko, pouze čtyři ze stovek důkazů, že víra ve věčnost je podstatná pro život společnosti i pro život osobní, a je základem spokojenosti, blahobytu a úspěchu.

První: Pouze s myšlenkou na Ráj mohou děti, téměř polovina lidstva, unést všechnu smrt kolem sebe, která se jim zdá bolestná a hrozivá, a pouze tato myšlenka posílí morálku jejich křehkých a jemných bytostí. Skrze Ráj naleznou naději ve svých bezbranných duších náchylných k pláči a můžou šťastně žít. Například, s myšlenkou na Ráj může říci: „Můj malý bráška nebo kamarád umřel a stal se ptáčkem v Ráji. Poletuje Rájem a je šťastnější než my.“ Častá smrt ostatních dětí, jako jsou oni sami, nebo dospělých před jejich smutnými očima jim jinak zničí jejich veškerou odolnost a morálku, donutí jejich útlé možnosti, jakými jsou jejich duše,

srdce a myšlenky, plakat i s jejich očima, naprosto upadnou nebo se stanou bláznivou zvěří.

Druhý Důkaz: Pouze prostřednictvím života na Věčnosti mohou staří lidé, polovina lidstva, vydržet blízkost hrobu, a být utěšeni v myšlenkách, že jejich životy, ke kterým jsou pevně připoutáni, brzo vyhasnou a jejich světy jsou u konce. Je to pouze s nadějí na věčný život, že mohou odpovídat bolestné beznaději pociťující ve svých dětinských duších při myšlence na smrt. Tito zasloužilí, starostliví otcové a matky, zasluhující soucit a potřební klidu a míru mysli, jinak pocítí hrozný duševní nepokoj a úzkost ve svých srdcích, a tento svět se pro ně stane temnou věznicí, a život bolestným trápením.

Třetí důkaz: Pouze myšlenky na Oheň Pekelný omezí rozbouřené emoce mladistvých, nejvítálnější živel lidské společnosti, a jejich násilné přemíry, zdržující je od agrese, utiskování a ničení, a zajišťující pokračování života společnosti v klidu. Bez strachu z Pekla by tato opilá mládež, v souladu s pravidlem 'síla je právo', následující své touhy, obrátila světy ubohých slabých a bezmocných v Peklo, a povýšené lidstvo do základny živočišnosti.

Čtvrtý důkaz: Nejobsáhlejším středem lidského světského života, a jeho hnací pružinou, a rájem, útočištěm a pevností světské spokojenosti, je život jeho rodiny. Pro každého je jeho domov jeho malým světem. A život a spokojenost jeho domova a rodiny jsou možné skrze ryzí, opravdovou a loajální úctu, a pravdivý, něžný a obětavý soucit. Této pravdivé

úcty a ryzí laskavosti může být dosaženo myšlenkou členů rodiny na věčně trvajícím partnerství a přátelství a soudružnost, a jejich rodičovské, synovské, bratrské a přátelské vztahy pokračující na věčnosti v neomezeném čase, a jejich víra v toto. Například, někdo říká: 'Moje žena bude mou věrnou partnerkou ve věčně trvajícím světě a věčném životě. Nezáleží na tom, že je teď stará a ošklivá, protože bude věčně krásná.' Sám sobě poví, že bude laskavý a oddaný jak jen dokáže, kuli onomu trvalému partnerství, a bude se svojí starou ženou zacházet láskyplně a soucitně, jakoby byla krásnou vílou. Partnerství, které by skončilo věčným rozdělením za hodinu nebo dvě letného, zdánlivého partnerství, by jinak poskytlo pouze povrchní, přechodné, předstírané, jakoby zvířecí sympatie, a falešný soucit a nepravou úctu. Stejně jako u zvíře, vlastní zájem a nesnesitelné emoce by zahalily úctu a soucit, přeměně onen světský ráj v Peklo.

Takto je jeden ze stovek následků víry ve znovuvzkříšení propojen s životem společnosti. Je-li uděláno porovnání mezi těmito čtyřmi důkazy ze stovek aspektů a užiteků tohoto jediného důsledku a ostatním, bude pochopeno, že uskutečnění skutečnosti znovuvzkříšení, a jeho výskyt, jsou tak jisté jako povýšená skutečnost lidství a jeho všeobecná potřeba. Je to zřetelnější než důkaz o existenci jídla nabídnutý existencí potřeby v lidském žaludku, a ještě zřetelněji o své existenci říká. A to dokazuje, že pokud by důsledky pravdy

znovuvzkříšení opustily lidstvo, jehož přirozenost je nesmírně přirozená, vznešená a živá, pak by kleslo na to býti zkaženou mrtvolou požíranou mikroby.

Sociologové, politici a mravokárci, kteří vládnu lidstvu a zajímají se o jeho sociální a morální záležitosti, by si toho měli být vědomi! Co nabízejí k naplnění tohoto vzduchoprázdna? Čím vyléčí tyto hluboké rány?

DRUHÝ BOD

Zcela vysvětluje důkaz- jeden z mnoha- pocházející ze svědectví o pravdě znovuvzkříšení z ostatních pilířů víry. A to následovně:

Všechny zázraky naznačující poselství Muhammada (mír a požehnání s ním) a známky jeho prorockví, a veškeré důkazy jeho pravdomluvnosti, vcelku dosvědčují o výskytu znovuvzkříšení a dokazují jej. Protože po Božské jednotě vše, co celý svůj život prohlašoval, bylo soustředěno na znovuvzkříšení mrtvých. Také jeho zázraky a potvrzující důkazy, a všichni předcházející proroci, dosvědčují o stejné pravdě. Také svědectví rčení وَ كُتِبَ „a v Jeho Písmech“, které činí jasným svědectví rčení وَ بُرْسِلَ „a v Jeho Proroky“, dosvědčuje stejné pravdě. Takto:

Všechny zázraky, pravdy a důkazy prokazující nejpřednější pravdomluvnost Koránu zázračné výstavy, dosvědčují a dokazují uskutečnění a výskyt

znovuvzkříšení. Protože téměř třetina Koránu je o znovuvzkříšení a na začátku většiny jeho krátkých súr jsou o tom mocné verše. Vyjadřuje stejnou pravdu výslovně a implicitně svými tisíci verši. Dokazuje a ukazuje ji. Například:

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ * يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ
السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ * إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا * إِذَا
السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ * إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ * عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ *
هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْعَاشِيَةِ

„Až slunce bude svinuto.“ (81:1)

„Lidé, bojte se Pána svého, neboť otřesy Hodiny budou věcí nesmírnou. (22:1)

„Až se země bude otřásat svým zemětřesením.“ (99:1)

„Až se nebe rozpukne.“ (82:1)

„Až se nebe rozštěpí.“ (84:1)

„Nač se vzájemně vyptávají?“ (78:1)

„Dostalo se ti zvěsti o hodině zahalující?“ (88:1)

Kromě ukázání s úplnou jistotou na začátku třiceti nebo čtyřiceti súr že znovuvzkříšení je nejdůležitější a nejnutnější pravdou vesmíru, také uvádí rozmanité přesvědčivé důkazy o této pravdě ve svých ostatních verších.

Je možné, že by víra ve znovuvzkříšení byla falešná, ta vynořující se jako slunce z tisíců prohlášení a deklarací Knihy, jejíž jediný náznak z jediného verše urodil před našimi zraky plody

početných učených a vesmírných pravd v islámských vědách? Je možné zamítat slunce nebo existenci vesmíru? Nebylo by to nemožné a absurdní? Je vůbec možné, že by, i přestože armáda vyrazí do boje, nebyl ani pouhý náznak královi pozice, že by byly nepravdivě ukázány tisíce slov, slibů a hrozeb onoho nejváženějšího, pyšného monarchy? Je vůbec možné, že by byly nepravdivé?

I přestože by jediné znamení onoho skvělého duchovního monarchy, který po třináct století bez přestávky vládl nespočetným duším, myslím, srdcím a nitřům v mezích pravdy a skutečnosti, a vzdělával a vychoval je, bylo postačující k dokázání pravdy o znovuvzkříšení, ukázal to na tisících výslovných prohlášeních. Pak není nezbytným mučení ohně pekelného pro idiota neznajícího tuto skutečnost? Není to spravedlnost?

Navíc svým jednohlasným přijetím pravdy o znovuvzkříšení, kterou Korán- ovládající budoucnost a všechny doby- opakovaně dokazuje do detailu a objasňuje, všechna zjevená písmata a posvátné knihy, z nichž každé ovládalo určité období, prokázaly znovuvzkříšení podle své doby a století, ale bez detailů, zahaleným a stručným způsobem, potvrzující tisíce podpisy učení Koránu.

Zde je zahrnuto svědectví, souvisící s touto diskuzí, z konce Třetího Paprsku ostatních pilířů víry a obzvlášť proroků a písem svatých o víře v poslední den. To dosvědčuje přesvědčivý důkaz o znovuvzkříšení a je formou mocné, ale stručné

snažné prosby, která rozptýlí veškeré pochyby. V prosbě je řečeno:

Ó, můj milosrdný živiteli!

Pochopil jsem z pokynů Tvého vznešeného posla (NMBŽ) a z učení Koránu, že to nejpřednější co Korán a posel, a všechna posvátná písmata a proroci, jednomyslně dosvědčili a na co poukázali je, že ukázky jmen spřízněných s tvou krásou a slávou, jejichž ukázky jsou k vidění na tomto světě, budou pokračovat ještě zářivěji na věčnosti, a že Tvé dary, jejichž vzorky jsou pozorovány v tomto pomíjivém světě, budou pokračovat v říši blaženosti ještě zářivějším způsobem, a že ti co po nich touží na tomto světě je doprovodí na věčnosti.

Taktéž spoléhaje se na stovky očividných zázraků a rozhodujících znamení, prvně Tvůj nejušlechtlejší posel (NMBŽ) a moudrý Korán, a proroci svými osvícenými dušemi, a svatí jež jsou duchovními póly svými srdci naplněnými světlem, a čistí učenci se svou osvícenou inteligencí, spoléhaje se na Tvé opakované hrozby a sliby ve všech svatých písmech, a důvěřující v Tvé posvátné vlastnosti jako moc, milosrdenství, laskavost, moudrost, sláva a krása, a v Tvé poslání, a v důstojnost Tvé slávy, a ve svrchovanost Tvé nadvlády, a v důsledek jejich osvětlení a vidění a víry v poznání jistoty, dávají dobré zprávy lidem a džinům o věčné blaženosti a informují je o pekle pro lid špatného vedení. V to pevně věří a to dosvědčují.

Ó, Všemohoucí a Moudrý! Ó, Nejmilostivější a Nejmilosrdnější! Ó, Štědrý, věrný svým slibům! Ó, Nepřekonatelný ve slávě, v důstojnosti, majestátnosti a hněvu!

Ty jsi naprosto osvobozený a vyvýšený nad udělováním pozic tolika věrným přátelům, a tolik slibů, a vlastností a funkcí, a zamítnutí jistých požadavků svrchovanosti Tvé nadvlády a nekonečné modlitby a snažné prosby Tvých nespočetných přijatelných služebníků, které miluješ a kteří přitahují Tvou lásku svým souhlasem s Tebou a posloucháním Tebe. A jsi osvobozený od potvrzení zamítnutí znovuvzkříšení nevěřícími, kteří svou nevírou a vzpourou a zamítnutím Tvých slibů urazí vznešenost Tvé majestátnosti, Tvou důstojnost, slávu a čest Tvého Božství, a zarmoutí Tvůj soucit. Prohlašujeme Tvou spravedlnost, krásu a milost osvobozenými od této tyranie, této ohyzdnosti. Věříme celou naší silou, že svědectví proroků, očištěných učenců a svatých, jež jsou Tvými pravdomluvnými vyslanci, hlasateli Tvé svrchovanosti na stupních absolutní jistoty, znalosti jistoty, vidění jistoty, k pokladnicím Tvé milosti na věčnosti a zásobám tvých darů ve věčně trvajícím říši, a báječně krásných ukázek Tvých krásných jmen, které budou plně ukázány v bydlíšti blaha, jsou naprosto pravdiví a věrohodní, a to co naznačili, plně odpovídá skutečnosti, a to o čem podali zprávy je pravdivé a stane se. Věříce, že nejvyšší paprsek Tvého jména Pravda, který je pramenem, sluncem a

ochráncem všech skutečností, je pravdou o znovuvzkříšení a velkém shromáždění, to učí Tvé služebníky.

Ó, Bože! Pro to co učí a z úcty k tomu, uděl nám a všem studentům Risale-i Nur dokonalou víru a šťastnou smrt. A dovol nám obdržet jejich přímlyvy. Amen!

Navíc, tak jako všechny důkazy ukazující pravdomluvnost zjevených písem, a všechny zázraky a svědectví dokazující poselství Bohem milovaného (mír a požehnání s ním) a všech proroků, nepřímou dokazují skutečnost věčnosti, což je to co učí nade vším ostatním, tak také většina svědectví o existenci a jednotě Nutně Existujícího nepřímou dosvědčuje existenci a zřízení věčné říše blaženosti, která bude nejvyšší ukázkou nadvlády a božství. Protože jak je vysvětleno a dokázáno v následujících odstavcích, existence Nezbytně Existujícího i většina jeho přívlastků, funkcí a jmen, jako nadvláda, božství, milost, laskavost, moudrost a spravedlnost, požadují s nejzazší jistotou věčnost a dožaduje věčnou říši a znovuvzkříšení mrtvých a poslední soud pro udělení odměny a trestu.

Jelikož Bůh existuje, tak také zajisté existuje věčnost, věčně trvající prostředek svrchovanosti Jeho božství.

A jelikož je ve vesmíru i v živých bytostech majestátní, moudrá a milostivá absolutní nadvláda, což je zřejmé, tak s jistotou existuje věčná říše

blaženosti, která ochrání majestát oné nadvlády od ponížení, její moudrost od bezúčelnosti a její milost od krutosti. A do této říše bude vstoupeno.

A jelikož neomezená udělení, dary, laskavosti a příklady milosti a soucit, jež jsou k vidění, ukazují myslím, těm nevyhaslým, a srdcím, těm co nejsou mrtva, že za závojem nespátřeného je Jediný Milostivý a Milosrdný, pak je jisté, že je nesmrtný život ve věčné říši, který ochrání udělení od výsměchu, dary od klamu, laskavosti od nepřátelství, soucit od trápení, milost a dary od zrady, a udělá z darů dary a z udělení udělení.

A jelikož na jaře před našimi zraky na skrovné stránce Země pero moci neúnavně a bez chyby sepisuje statisíce knih, a jelikož držitel pera přislíbil sto tisíckrát: „Napíše báječnou, nesmrtelnou knihu v rozsáhlé říši jednodušeji než tuto knihu jara, jež je napsána v této úzké říši, zmatena a zamíchána, a dovolím vám si ji přečíst.“ Zmiňuje knihu ve všech vyhláškách. Zajisté byla již hlavní část knihy napsána a se znovuvzkříšením a posledním soudem budou doplněny její poznámky, a veškeré zápisky o lidském jednání v ní budou zaznamenány.

A jelikož má svou mnohočetností stvoření, a svým bytím obydlím, pramenem, továrnou, výstavou a místem shromáždění stovek tisíců neustále se měnících druhů žijících bytostí a bytostí s duší a srdcem, svým bytím centrem, souhrnem a výsledkem vesmíru, a důvodem pro jeho stvoření, má Zem nejvyšší důležitost a je držena rovna

s mocnými nebesy i přes svou maličkost, tak v nebeských výrocích je vždy řečeno:

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ „Držitel Nebes a Země...“

A jelikož existuje mimořádně mocný, moudrý a milosrdný Bůh, který dělá z mohutné zeměkoule pokladnici všech druhů kovů a minerálů potřebné člověkem takovým způsobem zcela nad jeho sílu a vůli – který, i přestože je slabý, nemohoucí a nedostačující od přirozenosti a stvoření, má nespočítatelně potřeb a je vystaven nespočítatelným bolestem – a obchodem všech druhů pokrmů, a prodejnou skladující zboží všech druhů potěšujících člověka, a takto hledíce na člověka, vyživující ho a dáváje mu co požaduje...

A poněvadž existuje Živitel, takový který miluje člověka i zapříchňuje, aby člověk miloval Jeho, a který je stálý a vlastní věčné světy, a který vykonává každou práci se spravedlností a provádí vše s moudrostí, a poněvadž velkolepost onoho Věčného Vládce a Jeho věčné zákony nemůžou být obsaženy v tomto krátkém světském životě, v lidském letném období a na přechodné a pomíjivé Zemi, a jelikož nejsou potrestány v tomto světě nadměrná provinění a vzpoury mezi lidmi, která jsou opakem a vzdorují vesmírnému pořádku, spravedlnosti, váhám a kráse, a jejich odmítání, zrada a nevíra v jejich Patrona, který je něžně vyživuje, a krutý utlačovatel mine svým životem s lehkostí, zatímco utlačovaný s těžkostí, a jelikož absolutní

spravedlnost, jejíž paprsky jsou viděny vesmírem, je zcela protichůdná s krutým tyranem a zoufalým utlačovaným rovnocennými ve smrti, a v žádném případě to nepovolí...

A poněvadž tak jako Vlastník vesmíru zvolil Zemi mezi vesmírem a člověka mezi Zemí a udělil mu vysoké postavení a důležitost, tak mezi lidstvem vybral proroky, svaté a čisté, skutečné lidské bytosti vyhovující cílům Jeho nadvlády a přitahující Jeho lásku svou vírou a odevzdáním, vybral si je za přátele a adresy, a udělil jim zázraky a úspěch a potrestal jejich nepřátele nebeskými ranami. A mezi těmito ctihodnými a milými přáteli zvolil jejich vůdce a zdroj pýchy, Muhammada (mír a požehnání s ním), a po dlouhá staletí osvětlil jeho světlem polovinu zeměkoule a pětinu lidstva, jakoby vesmír byl stvořen pro něj, všechny jeho účely jsou patrné jím, jeho náboženstvím a Koránem. A i přestože si zasloužil žít nekonečně náhradou za své nekonečně cenné služby, milióny let, žil pouze krátkých šedesát tři let strádání a usilování. Existuje tedy možnost, že by nebyl vzkříšen spolu se svými druhy a přáteli? Že by nežili v duších? Že by byli zničeni napořád? Chraň Bůh sto tisíckrát! Vskutku celý vesmír a světská realita se dožadují, aby byl vzkříšen, a snažně prosí vesmírného Vlastníka, aby žil....

A ježto v Sedmém Paprsku, v *Nejvyšším znamení*, každém silném jako pohoří, třicet tři mocných souhlasů prokázalo, že vesmír vyvstal z jediných rukou a je vlastnictvím jediné bytosti, a ukázalo Jeho

Jednotu a Jedinečnost, prostředky Božích dokonalostí, a jednotou a jedinečností se veškeré bytosti stanou jako vojáky pod velením a užitečnými úředníky, a s příchodem věčnosti jsou dokonalosti uchráněny úpadku, absolutní spravedlnost posměšné krutosti, vesmírná moudrost hloupým nesmyslům, všezahrnující milost posměšným mukám a důstojnost moci zneužití nemohoucností, a jsou od tohoto očištěni...

Zajisté a bez pochyb, jak je požadováno pravdami v těchto šesti ,poněvadž', šest ze stovek bodů víry v Boha, konec světa přijde a nastane znovuvzkříšení. Příbytky odměny a trestu se rozletí, takže výše zmíněná důležitost Země a její centrálnost, a lidská důležitost a hodnota budou pochopeny, a výše zmíněná spravedlnost, moudrost, milosrdenství a nadvláda Všemoudrého Živitele, který je Stvořitelem Země a člověka, bude nastolena, a upřímní a toužící přátelé onoho věčného Živitele budou zachráněni z věčné zkázy, a nejvýznamnější a nejceněnější z těchto přátel obdrží náhradu za své duchovní služby, které učinily veškeré bytosti spokojenými a zadluženými, a dokonalosti Věčné Nadvlády budou osvobozeny a očištěny od všech chyb a nedostatků, a Jeho moc od nemohoucnosti, a Jeho moudrost od pošetilsti, a Jeho spravedlnost od útisku.

Krátce: Jelikož Bůh existuje, tak také zajisté existuje věčnost.

Navíc, stejně jako všemi prokazujícími důkazy tři pilíře víry níže dosvědčují a naznačují

znovuvzkříšení, tak také dva pilíře, v anděly a v Boží stanovení, jejichž dobro i zlo jsou od Boha Všemohoucího, také vyžaduje znovuvzkříšení a mocným stylem dosvědčuje věčné říši. Je to takto:

Veškeré důkazy dokazující existenci andělů a jejich povinností uctívání, a nespočetná jejich pozorování a konverzace s nimi, nepřímou prokazují existenci duchovního světa, a světa nespátřeného, a věčné říše a světa věčnosti, a existenci obydlí blaženosti a Ráje a Pekla, které budou v budoucnu osídleny lidmi a džiny. Protože s Božím dovolením andělé vidí tyto světy a vstupují do nich. A všichni vysoce postavení andělé setkávající se s člověkem, jako je Gabriel, souhlasně říkají o existenci těchto světů a o jejich cestování v nich. Stejně tak jako jsme si jisti, že Amerika existuje, díky informacím lidí odtamtud přicházejících, i přestože jsme ji neviděli, tak také díky informacím o andělech o síle sta souhlasů bychom měli věřit v existenci světa věčnosti a Ráje a Pekla se stejnou jistotou. A v to věříme.

Navíc veškeré důkazy poskytující pilíř víry v Boží stanovení, zahrnutý v Pojednání na Boží stanovení, Dvacátém šestém slovu, nepřímou prokazují znovuvzkříšení mrtvých, vážení činů na vrchních vahách, a uveřejňování stránek o činech. Protože nahrávání před našimi zraky jmenovaných možností veškerých věcí na desce řádu a rovnováhy, a vepisování životních příběhů veškerých živých bytostí do kapacity jejich paměti, a přepisování

poznámek o činech všech bytostí s duší, hlavně člověka, na Pamětní Desku, natolik všezahrnující stanovení a moudré rozdělení a přesné nahrávání a uchování nápisů zajisté mohou pouze být výsledkem obecného soudu u vrchního soudního dvora založeného pro vyměření trvalé odměny a trestu. Tolik všezahrnující a přesné nahrávání a uchování by jinak bylo zcela bezvýznamné a bezúčelné a v rozporu s moudrostí a skutečností.

Taktéž neexistovalo-li by znovuvzkříšení, tak by veškeré jisté významy knihy vesmíru, napsané perem Božího Stanovení, byly anulovány, což je zcela nemožné. Je to natolik nemožné jako zamítání existence vesmíru, vlastně je to blouznění.

Krátce: Pět pilířů víry vyžaduje všemi svými svědectvími výskyt znovuvzkříšení a Posledního Soudu, a jejich existenci, a existenci a zřízení říše věčnosti, a jím dosvědčují a vyžadují je.

Takto to tedy je, protože jsou natolik veliké a neotřesitelné podpěry a důkazy o znovuvzkříšení, zcela ve shodě se svou velikostí, že téměř třetina Koránu je formována znovuvzkříšením a věčností, a to činí základní kámen všech jeho pravd a na tom vše staví.

(Konec Úvodu)

DRUHÁ ČÁST DODATKU

První z devíti zastavení zahrnující devět rovin
důkazů o znovuvzkříšení zázračně naznačené
v následujícím verši:

فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ * وَلَهُ الْحَمْدُ
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ * يُخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ

„Pronášejte slávu Bohu, když večer zastihne vás a když ráno procítáte- a Jemu patří chvála na nebesích i na zemi - a když večer se sklání a když poledne máte. On dává vzejít živému z mrtvého a mrtvému z živého a oživuje zemi po smrti její. A podobně i vy budete z hrobů vyvedeni.”(30:17-19)

Ukázkový důkaz a vynikající svědectví o Božím výnosu týkajícího se znovuvzkříšení v tomto verši bude nyní vyloženo a vysvětleno, dá-li Bůh.

Ve spojení s dvaceti osmi vlastnostmi života bylo vysvětleno, že život hledí na šest pilířů víry a prokazuje je. Obsahuje řadu indikací jejich pravd.

Nejdůležitějším výsledkem, podstatou a důvodem pro stvoření vesmíru není nic jiného než život. A život, ona povýšená skutečnost, nemůže být v žádném případě omezen na tento pomíjivý, krátký, chybný a bolestivý světský život. Raději účelem a výsledkem stromu života, jehož nádhera

může být odvozena z jeho dvaceti osmi vlastností, ovoce tohoto stromu hodno jeho nádhery, je život ve věčné říši, kde i kameny, stromy a zemina budou obdařeny životem. Jinak by následovalo, že strom života, natolik hojně vyzdobený významnými nástroji, nezplodí ovoce, prospěch nebo pravdu pro živé bytosti, hlavně pro člověka, a člověk, který je svou podstatou a možnostmi dvacetkrát lepší než vrabec a vlastně je nejdůležitějším a nejpovýšenějším mezi vším stvořením, upadne na stupeň dvacetkrát níže než vrabec. S ohledem na štěstí jeho života bude nejnešťastnějším a nejponíženějším ubožákem.

Podobně intelligence, nejvzácnější z darů člověku, zraní jeho srdce neustálým odražením bolestí minulosti a strachů z budoucnosti. Pomíchá devět bolestí se všemi radostmi a tím se stane pro člověka katastrofou. A to je stokrát chybné. Život na tomto světě tímto rozhodně dokazuje pilíř víry, jakým je víra ve věčnost a ukazuje našim zrakům každé jaro více než tři sta tisíc vzorků znovuvzkříšení.

Je vůbec možné, že by Všemocný Činitel, Kdo ihned poskytuje a opatřuje s moudrostí, pečlivostí a milostí veškeré nástroje a pomůcky potřebné k vašemu životu, ve vašem těle, vaší zahradě a vašem domově, Kdo slyší a odpoví soukromé a jednotlivé modlitby vašeho žaludku za obživu, v zájmu jeho života a přežití, Kdo ukazuje své přijmutí oné modlitby pomocí početných výtečných jídel – je vůbec možné, že by si taková Bytost nebyla vás vědoma, nebo by vás neslyšela, že by vás

nezaopatřovala prostředky pro život věčný, největší účel lidského druhu? Je možné, že by nepřijmul největší, nejvzácnější, nejhodnotnější a nejobecnější modlitbu lidského druhu za věčnost, nezřízením věčného života a nestvořením ráje? Je vůbec možné, že by nedbal všeobecné a naléhavé modlitby člověka, nejdůležitějšího stvoření ve vesmíru, vlastníka země, modlitby, která zní nebesy a zemí, a nevěnoval by mu stejnou pozornost, neudělil by mu stejné uspokojení jako malému žaludku? Je možné, že by tímto způsobil zamítnutí své dokonalé moudrosti a nekonečné milosti? Ne, tisíckrát ne!

Opět, je vůbec možné, že by vyslyšel nejtišší hlas nejmenší bytosti, vyléčil její bolesti a vyhověl její žalobě, že by ji živil s největší péčí a pozorností a učinil stvoření větší než je ona bytost, aby ji sloužilo – je vůbec možné, že by toto vše učinil a neslyšel by bouřlivý pláč života, největší, nejvzácnější, nejvěčnější a nejchoulostivější formu života? Že by nevěnoval pozornost její mocné modlitbě a snažným prosbám za věčnost? To by bylo jako vybavování jediného vojína s největší pečlivostí a úplné zanedbání veliké a poslušné armády! Jako vidění smítka a přehlédnutí slunce! Jako uslyšení bzukotu mouchy a neslyšení hřmění blesku! Ne, sto tisíckrát ne!

Opět, může rozum akceptovat, že by všemohoucí a vševědoucí bytost, jejíž milosrdenství, láska a pečlivost jsou nekonečné, kterážto miluje své vlastní umění, která činí sebe býti milována a která hluboce

miluje ty ji milující- může rozum akceptovat, že takováto bytost by zničila definitivní smrtí život, který ji hluboce miluje, jež je sám roztomilý a který instinktivně uctívá svého tvůrce, a podstatu a klenot onoho života, duši? Že by urazil a pohaněl svého milovníka a milovaného na věčnost, že by ranil jeho city a zamítnul sám sebe, a zapříčinil, aby ostatní zamítlí tajemství jeho milosti a světlo jeho lásky? Ne, sto tisíckrát ne! Absolutní krása, která ozdobuje stvoření svými ukázkami a absolutní milosrdenství, které těší všechna stvoření, jsou bez pochyb osvobozeny a očištěny od takovéto nekonečné osklivosti, takovéto naprosté ohavnosti a bezcitnosti.

Výsledkem tedy je, že, s ohledem na existenci života, ti lidé, kteří chápou smysl života a nezneužívají svých životů, se stanou ukázkami věčného života v říši věčnosti a věčném Ráji. V to věříme. Tak také zář oslnivých předmětů nalezených na Zemi prostřednictvím odrazu slunečního světla, letmý lesk bublinek na hladině oceánu prostřednictvím paprsků světla, a na jejich místě příchod dalších bublin, které stejně jako ony drží zrcadlo celé série imaginárních sluncí- to hmatatelně ukazuje, že tyto paprsky jsou odrážející ukázky jednoho vrchního slunce. Jejich rozličnými jazyky zmiňují ono jedno slunce a ukazují na něj svými průzračnými prsty.

Tak také styl jakým skrze vrchní ukázkou jména ‚Dárce života‘ živé a soběstačné bytosti, všechna živá stvoření na povrchu Země a v hloubce moří září

skrze Boží moc a poté zmizí za závěsem nespátrného říkáje: „Ó, věčně žijící!“, aby udělaly místo pro ty, jež je následují – toto reprezentuje řadu svědectví a ukazatelů života a nezbytnou existenci živé a soběstačné bytosti.

Podobně všechny důkazy dosvědčující Boží moudrost, jejichž paprsky jsou patrné v řádu všech bytostí, všechny svědectví prokazující existenci moci vkládající svou vůli skrze stvoření, všechny důvody ukazující vůli a cílevědomost ovládající vesmír, všechna znamení a zázraky osvědčující proroctví poslů, prostředky vládnoucí řeči a Božího zjevení, a ukázky dosvědčující sedm přívlastků Božství – všechny jednomyslně ukazují, dosvědčují a naznačují život žijící a soběstačné bytosti. Protože je-li ve věci přítomen smysl zrak, musí v ní být také život. Je-li v ní sluch, to také je známkou života. Je-li tam řeč, to také ukazuje existenci života.

Podobně přívlastky, jejichž existence je dokázána a zřejmá přednostmi jejich paprsků ve vesmíru, přívlastky jako jsou absolutní moc, všezahrnující vůle a rozsáhlá moudrost, dosvědčují všemi svými důkazy životu a nezbytné existenci žijící a soběstačné bytosti. Dosvědčují její věčně trvající život, jejíž jeden stín je postačující k osvětlení celého vesmíru, a jejíž jediná ukázka postačí k udělení života věčnosti, společně se všemi svými částicemi.

Boží přívlastek života je také propojen s pilířem víry v anděly a dokazuje to svědectvím. Protože nejdůležitějším ze všech cílů vesmíru je život a živé

bytosti představují nejrozsáhlejší formu stvoření se svými druhy umocněnými jejich hodnotou, nepřetržitě oživují hospic tohoto světa příjížděním a odjížděním jejich karavan. Dále zeměkoule, která je naplněna tolika druhy živých bytostí, je nepřetržitě vyprazdňována a znovu naplňována obnovováním a rozmnožováním těchto rozmanitých druhů, a živé bytosti jsou tvořeny v rozmanitosti i v nejdopornější a nejzkaženější podobě, takže zde je, jako by bylo, neustálé znovuvzkříšení mikrobů. A konečně vědomí a inteligence, které jsou destilovanou podstatou života, a duše, která je jemnou a pevnou podstatou, ty jsou také tvořeny všude na zeměkouli v největší rozmanitosti, tedy jako by zeměkoule byla oživována a rozveselována životem, inteligencí, vědomím a duší. Zvážíme-li vše co se děje, pak je zcela nemožné, že by nebeská tělesa, která jsou rafinovanější, osvícenější, větší a důležitější než zeměkoule, byla mrtvá, tuhá, neživá a němá.

Pak tedy musí existovat a vlastnit život vědomé a živé bytosti, které oživují nebesa, slunce a hvězdy, udělují jim jejich životní sílu, ukazují výsledek smyslu stvoření nebes, a jsou adresovány Velikým Stvořitelem. Tato stvoření svou podstatou náležící nebesům, nejsou žádná jiná než andělé.

Podobně nejvnitřnější podstatu života symbolicky dokazuje pilíř víry v proroky. Protože vesmír byl stvořen kvůli životu, a život je jednou z nejvyšších ukázek Žijícího, Soběstačného a Věčného. Je jedním z jeho nejdokonalejších návrhů, jedním

z nejkrásnějších umění. Navíc věčný život Boha ukazuje sám sebe posíláním proroků a zjevením knih. Nebylo-li by knih nebo proroků, pak by věčný život zůstal nepoznaný. Když člověk mluví, je jasné, že je živý. A podobně to jsou proroci a zjevené knihy, kteří ukazují světy a vyhlášky Bytosti, která, z pozadí světa nespátřeného zakrytého vesmírem, řeční, mluví a vydává své příkazy a zákazy. Tak jako existující život ve vesmíru nese rozhodné svědectví o nezbytné existenci Žijícího a Věčného, tak také ukazuje a nepřímou potvrzuje pilíře víry v seslání proroků a zjevení písma, protože to jsou paprsky, ukázky a spojení věčného života. A hlavně poselství Muhammada - mír a požehnání s ním - a zjevení Koránu, poněvadž jsou jako skutečná duše a rozum života, jejich pravdomluvnost je natolik nesporná jako existence tohoto života.

Pak je tedy život podstatou vesmíru, vědomí a city jsou podstatou života, rozum je podstatou vědomí, a konečně duše je čistou a nepošpiněnou substancí, pevnou a autonomní podstatou ležící v srdci života. Tak také život Proroka Muhammada - mír a požehnání s ním - z vnějšího i vnitřního pohledu je jádrem života a duší vesmíru, a poselství Muhammada - mír a požehnání s ním - je čistou podstatou citů, vědomí a rozumu vesmíru. Spíše je život Proroka Muhammada - mír a požehnání s ním - ve svém vnějším a vnitřním pohledu, jak dosvědčují staletí, skutečnou podstatou vesmíru, a proroctví Muhammada - mír a požehnání s ním - je

skutečným světlem a podstatou vědomí vesmíru. Zjevení Koránu je také duší života vesmíru a rozumem jeho vědomí.

Odeznělo-li by a vyprchalo-li by světlo poselství Muhammada – mír a požehnání s ním – vesmír by zemřel. Odezněl-li by Korán, vesmír by ztratil svou rozumnost, a zeměkoule by ztratila svůj smysl a svou hlavu. Její zamotaná, nechápající hlava by se srazila s planetou a nastal by konec světa.

Život také hledí na pilíř víry v Boží stanovení a nepřímou jej dokazuje. Protože, poněvadž je život světlem Ukázaného Světa a vládne mu, a je výsledkem a cílem existence, a jelikož je nejobsáhlejším zrcadlem Stvořitele vesmíru a nejdokonalejším vzorkem a obsahem vládnoucí působnosti, a – aby nebyla v porovnání chyba- je jako druh programu, zajisté tajemství života vyžaduje, aby stvoření ve světě nespátřeného, což je minulost a budoucnost, tedy co bylo a bude, byla připravena přizpůsobit se řádu, pravidelnosti, bytí známými a pozorovanými, určitou individuální existencí, a tvůrčím rozkazům, které jsou v určitém ohledu jejími životy.

Prvotní semeno stromu a jeho kořeny, stejně jako semena obsažena v plodech a konečný výsledek, všechny ukazují druh života, ne méně než strom sám. Vlastně nesou v sobě zákony života jemnější než ty stromu. Podobně semena a kořeny zanechané posledním podzimem, před současným jarem, stejně jako semena a kořeny, která budou ponechána

následujícímu jaru, poté co současné jaro odešlo – ty všichni nesou v sobě ukázky života, stejně jako toto jaro, a jsou podrobeny zákonům života. Stejným způsobem mají všechny větve a větvičky vesmírného stromu minulost a budoucnost. Mají řetěz z minulých a budoucích fází a okolností. Mnohonásobné existence a fáze každého druhu a každého člena každého druhu existujícího v Boží vědomosti utvářejí řetěz bytosti v Boží vědomosti, a je i vnější existencí i existencí v Boží vědomosti, je ukázkou universálního života nabírajícího všechny ohledy z těchto významných a rozhodujících kostek Božského stanovení.

Skutečnost, že Svět Duší – který je jednou z forem Světa Nespatřeného- je plný podstaty života, záležitosti života a duší, které jsou jádrem a podstatou života, s jistotou požaduje a vyžaduje, že minulost a budoucnost – které jsou další formou Světa Nespatřeného a jeho druhým článkem- by také měly obdržet manifestace života.

Kromě toho dokonalý řád, významné záležitosti a vitální plody a fáze vrozené v existenci věci uvnitř Božského vědění také ukazují manifestace druhu života. Taková ukázka života, která je světlem vyzařujícím sluncem věčného života, nemůže být omezena na tento ukázkový svět, tuto současnost, tuto vnější existenci. Naopak každý svět přijímá manifestaci onoho světla podle svých možností a vesmír společně se všemi svými světy je jím živ a osvětlen. Jinak by, tak jak si špatně vedení

představují, pod přechodným a zdánlivým životem, byl každý svět ohromnou a hrůznou mrtvolou, temnou zříceninou.

Jeden rozsáhlý ohled pilíře víry v Boží Stanovení je tedy pochopen skrze záhadu života a tou je stanoven. Tak jako se život a životní síla Ukázkového Světa a existující, viditelné objekty stanou patrnými jejich uspořádaností a následky jejich existence, tak také minulé a budoucí stvoření považovaná za patřící Světu Nespatřeného- mají nehmotnou existenci a druh života a duševní přítomnost v Božím vědění. Stopa tohoto života a přítomnost je ukázána a poznána pomocí Tabule Božského Stanovení a skrze všechny fáze a okolnosti jejich vnějších životů a existencí.

TŘETÍ ČÁST DOPLŇKU

Otázka týkající se znovuvzkříšení mrtvých:

Často opakovaný verš,

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيِّحَةً وَاحِدَةً „A nečeká je nic než vykřiknutí jediné“ (36:29,49,53) a verš,

وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ „A příchod Hodiny bude jak oka mžiknutí či ještě kratší“ (16:77), ukazují, že znovuvzkříšení mrtvých a Velké Shromáždění nastane okamžitě, bleskem. Ale lidský omezený rozum požaduje hmatatelný vzorek, aby mohl přemýšlet nad touto podivuhodnou, mimořádnou a jedinečnou událostí, a přijmout ji.

Odpověď: Při znovuvzkříšení nastane navrácení duší do jejich těl, oživení těl a přetvoření těl. To zahrnuje tři záležitosti.

PRVNÍ ZÁLEŽITOST: Příkladem navrácení duší do jejich těl je shromáždění se členů spořádané armády při gongu poté, co byli roztroušeni k odpočinku. Ano zatroubení anděla Azraela je neméně silné než vojenský gong. Taktéž duše, odpovídající قَالُوا بَلَى „Ano přijímáme“ na otázku

أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ „Což nejsem Já Pánem vaším?“ (7:172) přicházející z věčnosti, jsou nekonečně více podmaněné, ukázněné a poslušné než vojáci v armádě. Třicáté slovo ukázalo rozhodnými

důkazy, že ne pouze duše, ale všechny částice, utvářejí Boží armádu a jsou jeho vojáky pod velením.

DRUHÁ ZÁLEŽITOST: Příkladem pro oživení těl je přivedení k životu v okamžiku sta tisíce světél velkého města při festivalové noci, rozsvícených z jednoho centra. Stejně tak bude možné rozsvítit z jednoho centra sta milióny lamp roztroušených po povrchu země. Poněvadž tréninkem a pokyny o pravidelnosti a řádu obdržených od svého Stvořitele, stvoření Boha Všemohoucího, tak jako elektrika – služebník a svícen v Jeho domě hostů – vlastní tuto kvalitu, tak také zajistě znovuvzkříšení mrtvých může nastat v oka mžiknutí v mezích pravidelných zákonů Boží moudrosti, což představuje tisíce zářících služebníků, jako elektrika.

TŘETÍ ZÁLEŽITOST: Příkladem pro okamžité oživení těl je dokonalé oživení všech stromů na jaře během několika dní, které jsou daleko početnější než všechno lidstvo, i jejich listů, stejně jako těch v předcházejícím jaru. A stejně jako v předcházejícím jaru přinesení všech květů, plodů a listů stromů rychlostí blesku. A náhlé probuzení nespočetného množství semen, zrn a kořenů, které jsou zdrojem jara a jejich rozvinutí a vzkříšení k životu, a odrážení významu „znovuvzkříšení po smrti“, náhlé oživení velení vzpřímenému skeletu – jako tělům stromů. A znovuoživení nespočetných členů všech druhů malých zvířat, a znovuoživení všech druhů létajícího hmyzu, hlavně těch, kteří

neustále umývají svůj obličej a křídla, připomínající nám naše omývání a čistotu, a hladíce naše obličej. Znovuvzkříšení a oživení všech členů tohoto rodu během několika dní každé jaro před našimi zraky i s dalšími druhy, i přestože jsou daleko početnější než lidstvo od dob Adama, nepřináší pouze jeden příklad oživení všech lidských těl při znovuvzkříšení, ale tisíce.

Ano, jelikož je tento svět říší moudrosti a věčnost říší síly, početná Boží jména jako Moudrý, Pořádající a Živitel, a vládceva moudrost, požadují, aby stvoření věcí v tomto světě bylo pozvolné a postupem času. Zatímco na věčnosti síla a milost budou ukázány více než moudrost, a tam není třeba způsobu, času a čekání, věci budou dělány okamžitě. Narážejíce na skutečnost, že věci, které jsou zde tvořeny den či rok, budou na věčnosti v okamžiku nebo bleskem, Korán uvádí:

وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ

„A příchod Hodiny bude jak oka mžiknutí či ještě kratší.“ (16:77)

Chcete-li si býti natolik jistí výskytem znovuvzkříšení mrtvých jako jste si jistí příchodem dalšího jara, studujte pečlivě Desáté a Dvacaté deváté slovo, které o tom jsou, a uvidíte! Jestli ani poté nevěříte, že se to stane tak jako věříte přicházejícímu jaru, přijďte a strčte mně prst do oka!

ČTVRTÁ ZÁLEŽITOST: Konec světa a Soudný den. Náhlá srážka zeměkoule, našeho domu pro

hosty, pod vládním velením, s planetou nebo kometou, by vymazala naše obydlí. Stejně jako během jedné minuty zbourání paláce, jehož stavba trvala deset let.

ČTVRTÁ ČÁST DOPLŇKU

قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي
أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

*„Hovoří: Kdo kosti oživí, když již zpráchniví? Odpověz:
Oživí je ten, kdo poprvé je stvořil a jenž dobře o každém
stvoření ví.“ (36:78)*

Jak již bylo naznačeno ve třetím porovnání v Deváté pravdě Desátého slova, nějaká osobnost může jednoho dne před vašimi zraky povolat velkou armádu. Řekne-li tedy někdo: „Ona osobnost je schopna povolat své odpočívající vojsko a shromáždit je opět do bataliónů“ a ty bys řekl: „Tomu nevěřím“, pak víš, jak šílené by bylo tvé zamítnutí. Stejně tak Všemocná a Vševědoucí bytost, která z ničeho nahrála a uspořádala, pod velením „*Staň se*“ a *stalo se*, veškeré částice a jemné stránky těl veškeré zvěře a ostatních živých bytostí, jako by byli armádou s nejvyšším pořádkem a moudrou rovnováhou, a která tvoří v každém století, nebo spíše každé jaro, sta tisíce různých druhů a skupin živých bytostí obývajících na planetě Zemi, každý jako armáda – takováto bytost může shromáždit jediným zatroubením Azraela všechny základní částice a originální složky, které se těší vzájemné známosti společným odevzdáním se spořádanosti

těla, což odpovídá bataliónu. Řekl-li bys: „Jak je to možné?“ nebo bys to považoval za nepravděpodobné, to by byla pitomá hloupost.

Někdy se stane v Koránu že, aby uložil do srdce báječné činy, které vykoná na věčnosti a připravil mysl na jejich přijetí, Bůh Všemohoucí zmíní báječné činy, které vykonává v tomto světě, jako přípravu. Nebo také někdy zmíní báječné činy, které vykoná v budoucnosti, a věčnost takovým způsobem, abychom byli o nich přesvědčeni podobností s činy pozorujícími v tomto světě. Jeden příklad je poskytnut veršem,

أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ

„Člověka z kapky semene stvořil, a hle, on přesto je odpůrce zjevný.“ (16:4), a zbývající verše stejné súry. Moudrý Korán takto dokazuje otázku znovuvzkříšení sedmi nebo osmi různými formami.

Prvně obrací lidskou pozornost na jeho vlastní původ. Řečeno: „vidíte jak dokonale z kapky semene ke kapce krve, z kapky krve k beztvarému kusu masa, a z beztvarého kusu masa k lidské podobě. Jak potom tedy můžete zamítnout vaše druhé stvoření? Je to úplně stejné jako první, ba i jednodušší provedení pro Boha.“ Bůh Všemohoucí také poukazuje na veliké dary Jím udělené člověku frázemi jako je:

الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا

„Jenž pro vás ze stromu zeleného oheň učinil.“ (36:80), a říká člověku: „Ponechá vás ona bytost, která vám udělila dary, sami o sobě, takže vstoupíte do hrobu ke spánku bez znovu probuzení?“ Také naráží na následující: „Vidíte, jak mrtvé stromy přicházejí k životu a opět se zazelenají. Zamítnutím považovat to za podobné ke znovuoživení vašich kostí, které se podobají suchému dřevu, považujete celou záležitost za nepravděpodobnou. Nyní, je vůbec možné, že by se Ten, Co tvoří nebesa a zemi nezmocnil života a smrti nad lidstvem, plodem nebes a země? Představujete si, že by učinil neplodným a prázdným strom stvoření, který vymodeloval s moudrostí ve všech částech, opuštěním nejvyššího výsledku onoho stromu?“

Korán dále říká: „Bytost, Která vás navrátí k životu při znovuvzkříšení je taková, že celý vesmír je jako její poslušný voják. Poslušně sklání svou hlavu kdykoli slyší rozkaz,

„Staniž se!“ a stane se. (2:117)

Stvoření jara je pro Něj jednodušší než stvoření květiny. Stvoření celé živočišné říše je pro Jeho sílu tak jednoduché jako stvoření mouchy. Nikdo nemůže zneváženo vyzývat Jeho moc, říkáje Mu:

مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ „Kdo kosti oživí, když již zpráchniví?“
(36:78)

Poté z verše

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ

Sláva tomu, v jehož rukou je panství nade věcmi všemi, (36:83), vidíme, že rejstřík všech věcí je v Jeho rukou, klíč ke všemu je v Jeho vlastnictví. On střídá noc a den, zimu a léto, s takovou lehkostí jako by otáčel stránky knihy. On je Všemocnou, Nádhernou bytostí zavírající dveře k tomuto světu a otevírající je na věčnost, jako by to byly dvě stanice. Což je případ, jako výsledek zmíněných důkazů,

وَالِيهِ تُرْجَعُونَ „K Němu budete navraceni.“ (10:56)

Což znamená, On vás přivede z hrobů zpět k životu, vezme vás ke znovuvzkříšení a bude vás soudit ve Své majestátní přítomnosti.

Nyní tyto verše připravují mysl a srdce k přijetí skutečnosti znovuvzkříšení, protože ukázaly podobné věci ke znovuvzkříšení ve světských procesech. Někdy se také stává, že Bůh zmiňuje činy, které udělá na věčnosti, proto, aby přitáhl pozornost k jejím světským podobným věcem, takže není prostor k pochybám a zamítnutím. Příklady jsou sůry představeny verši:

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ „Až slunce bude svinuto,“ (81:1)

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ „Až se nebe rozpukne,“ (82:1)

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ „Až se nebe rozštěpí“ (84:1)

V těchto súrách Bůh Všemohoucí zmiňuje znovuvzkříšení a nesmírný převrat a vládní činy, které se stanou v onen čas, takovým způsobem, aby člověk přemýšlel o jejich světských podobných věcech vidících na podzim a na jaře, a poté, s úctou v srdci, jednoduše přijme to, co by jinak rozum odmítl. I pouhé naznačení všeobecného významu třech zrovna zmíněných súr by trvalo velmi dlouho. Vezměme tedy jediné slovo jako exemplář celku. Se slovy,

إِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ „Až svitky budou rozvinuty,“

(81:10), vyjadřuje Bůh Všemohoucí následující: „Po znovuvzkříšení budou každého činy odhaleny na napsané stránce. To se zdá velice zvláštní a nad pochopení. Ale tak jak naznačuje súra, stejně jako je znovuvzkříšení shodné s ostatními záležitostmi, tak také „rozvinutí svitků“ má velice jasnou podobnost. Každý plodící strom, každá kvetoucí rostlina má své činy, akce a funkce. Vykonává určitý druh uctívání v závislosti na stylu, kterým velebí Boha ukázkami Jeho jmen. Nyní jsou všechny jeho činy a záznamy o jeho životě vepsány do všech semen, která vyvstanou příští jaro při dalším dění v půdě. Jazykem tvaru a formy semena výmluvně zmiňují původ těchto činů a rozvinují svitky činů společně se svými větvemi, listy, květy a plody. Ten, který říká: إِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ „Až svitky budou rozvinuty“ je Ten, jež před našimi zraky předvádí tato moudrá, zachovávající, pečující a jemná jednání.

Porovnejte s tímto ostatní záležitosti analogií a odvoďte pravdu, máte-li kapacitu.

Pomůžeme vám s následujícím. Verš,

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ „Až slunce bude svinuto,“ odkazuje na skvělou podobnost a naznačuje jeho přirovnání:

Prvně: Bůh Všemohoucí rozhrnul závoje nebytí, éteru a nebes, aby zrodil ze Své pokladnice milosti a ukázal světu lampu osvětlující světlo jako klenot-slunce. Po uzavření světa zabalí onen klenot opět do Svých závojů a odklidí jej.

Za druhé: Slunce může být vyličen jako úředník pověřený úkolem rozdělování světla pro zeměkouli a učiněním světla a temnoty uspět společně. Každý večer je úředníkovi nařízeno shromáždit světlo. Někdy se může stát, že jeho profese je oslabena, když je schován za závojem mraků. Jindy může měsíc zformovat závoj a překážek jeho úkolu. Nyní, stejně jako onen úředník má své zboží a účetní knihy shromážděny při kontrole, tak také bude jednoho dne propuštěn ze svých povinností. I když nebude důvod k jeho propuštění, jsou dvě tmavá místa na slunci, nyní malá, ale náchylná k růstu, která jednoho dne vyrostou natolik, že slunce pod vládním rozkazem vezme zpět světlo, které nyní omotává kolem hlavy zeměkoule a omotá si jej kolem své vlastní hlavy. Poté mu bude řečeno: „Pojď, tvůj úkol na zemi je dokončen. Běž do Pekla a spal tam ty, kteří uctívali tebe a ty vysmívající se

s nevírou poslušným služebníkům jako jsi ty.“ Svým temným a zjizveným obličejem přečte vyhlášku:

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ „ Až slunce bude svinuto.“

PÁTÁ ČÁST DOPLŇKU

Sto dvacet čtyři tisíce proroků, kteří jsou podle výslovné prorocké tradice vybranou částí lidstva, jednomyslně a shodně ohlásili, částečně na základě přímého vidění a částečně na základě absolutní jistoty, že věčnost existuje a všechny bytosti budou vzaty na věčnost, tak jak Stvořitel jasně slíbil.

Podobně také sto dvacet čtyři milióny svatých potvrzujících zprávy proroků odhalováním a dosvědčováním, dosvědčují existenci věčnosti formou jisté znalosti a taktéž nesou svědectví o existenci věčnosti. Všechna jména Moudrého Tvůrce vesmíru také vyžadují existenci věčné říše manifestacemi ukazujícími v tomto světě.

Existence věčnosti je dále vyžadována nekonečně věčnou mocí, neomezenou a přesně věčnou moudrostí, která oživuje každé jaro nespočetné mrtvých stromů roztroušených všude po Zemi, s rozkazem „*Staniž se!*“ a je, takto z nich činíc ukázky „znovuvzkříšení po smrti“, a která vzkřísí tři sta tisíce různých druhů rozmanitých skupin rostlin a národů zvěře, jako sta tisíce příkladů nejvyššího znovuvzkříšení.

Existence věčnosti je taktéž vyžadována věčnou milostí a stálou laskavostí, které podporují skvělým a snažným způsobem všechny živé bytosti potřebné výživy, a které ukazují každé jaro v nejkratším čase nekonečně rozdílné druhy ozdob a krásy. Nakonec je zřejmý důkaz a indikace daná velikou,

neotřesitelnou a trvalou láskou věčnosti, toužící po nesmrtelnosti a stálosti usazenými v člověku, nejmilovanějším stvořením Tvůrce vesmíru, a o nějž má největší starosti mezi bytostmi ve vesmíru.

Vše předcházející pevně dokazuje, že po tomto pomíjivém světě bude věčně trvajícím svět, věčnost, říše štěstí, takže jsme nuceni přijmout existenci věčnosti natolik nesporně, jako přijímáme existenci tohoto světa.³⁰

Pak je tedy jednou z nejdůležitějších lekcí moudrého Koránu víra ve věčnost. Tato víra je tak pevná a má v sobě tak mocnou naději a útěchu, že pokud je člověk tisíckrát napaden stářím, útěcha z této víry je postačující. Říkaje: „ *Chvála Bohu za dokonalost víry*“ bychom se my staří měli radovat ve stáří.

³⁰ Z tohoto porovnání může být pochopeno, jak snadné je učinit kladné prohlášení a jak obtížné je učinit zamítnutí a popření. Jestliže, například, někdo říká „někde na této zemi existuje báječná zahrada se sladkým mlékem“, a někdo jiný říká „neexistuje“, pak mu k prokázání toho co říká, pouze stačí ukázat místo oné zahrady nebo některé z jejího ovoce. A naopak ten co zamítá, aby ospravedlnil své zamítání, bude muset prohlédnout a ukázat celý svět. Tak také svědectví dvou věrohodných svědků postačí k prokázání existence Ráje, nehledě na stovky tisíců paprsků, plodů a náznaků ukázaných těmi, jež potvrzují jeho existenci. Ti, kteří to odmítají, musí prohlédnout, prozkoumat a prověřit celý nekonečný kosmos a nekonečný čas, než můžou dokázat své zamítnutí a ukázat, že Ráj neexistuje. Takže, moji letití bratři, pochopte jak pevná je víra ve věčnost.

OBSAH

ZNOVUVZKŘÍŠENÍ A POSMRTNÝ ŽIVOT-----	5
POZNÁMKA-----	6
<i>„Pohlédni tedy na stopy milosrdenství Božího, pohlédni, jak zemi oživuje po smrti její. A On věru je ten, jenž mrtvé k životu přivádí, vždyť On věcí všech je mocen.“</i> -----	7
ÚVOD-----	26
PRVNÍ PRAVDA	
Brána nadvlády a svrchovanosti, projev jména Živitel -----	34
DRUHÁ PRAVDA	
Brána štědrosti a milosrdenství, projev jmen Štědrý a Milosrdný -----	34
TŘETÍ PRAVDA	
Brána moudrosti a spravedlnosti, projevy jmen Moudrý a Spravedlivý -----	38
ČTVRTÁ PRAVDA	
Brána štědrosti a krásy, projev jmen Štědrý a Krásný- 41	
PÁTÁ PRAVDA	
Brána milosrdenství a Mohamedova uctívání, projev jmen Odpovídající na modlitby a Milosrdný -----	45
ŠESTÁ PRAVDA	
Brána vznešenosti a věčnosti, projev jmen Úžasný a Věčný -----	52

SEDMÁ PRAVDA

Brána ochrany a uchování, ukázka jmen Ochránce
a Strážce ----- 59

OSMÁ PRAVDA

Brána slibu a hrozby, ukázka jmen Krásný a
Slavný ----- 63

DEVÁTÁ PRAVDA

Brána Božského udělování života a smrti, ukázka
jmen Věčně žijící a Soběstačný, a Dárce života a
smrti ----- 65

DESÁTÁ PRAVDA

Brána moudrosti, milosti, slitování a
spravedlnosti. Ukázka jmen Všemoudrý, Štědrý,
Spravedlivý a Milostivý. ----- 71

JEDENÁCTÁ PRAVDA

Brána lidskosti, a ukázka jména Pravdy ----- 78

DVANÁCTÁ PRAVDA

Brána proroctví a zjevení a ukázka 've jménu
Boha Milosrdného, Slitovného' ----- 81

ZÁVĚR ----- 84

PRVNÍ ČÁST DŮLEŽITÉHO DOPLŇKU ----- 92

PRVNÍ BOD

Naznačíme, jako měřítko, pouze čtyři ze stovek
důkazů, že víra ve věčnost je podstatná pro život
společnosti i pro život osobní, a je základem
spokojenosti, blahobytu a úspěchu. ----- 96

DRUHÝ BOD

Zcela vysvětluje důkaz - jeden z mnoha -
pocházející ze svědectví o pravdě znovuvzkříšení
z ostatních pilířů víry.----- 99

DRUHÁ ČÁST DODATKU

První z devíti zastavení zahrnující devět rovin
důkazů o znovuvzkříšení zázračně naznačené
v následujícím verši ----- 111

TŘETÍ ČÁST DOPLŇKU

„A nečeká je nic než vykřiknutí jediné“,
„A příchod hodiny bude jak oka mžiknutí či ještě
kratší“ ----- 121

ČTVRTÁ ČÁST DOPLŇKU

„Hovoří: kdo kosti oživí, když již zpráchniví?
Odpověz: Oživí je ten, kdo poprvé je stvořil a jenž
dobře o každém stvoření ví.“ ----- 125

PÁTÁ ČÁST DOPLŇKU ----- 132

